

Urologie

Martin Volf

Tragikomedie

Obsazení 6(5) mužů a 10(7) žen

2016

Nápovědní verze z 2020-06-20

Obsazení – charakteristika postav

Pacient Kouba:	Inventář, věčný pacient, humorný, nepřipouští si nemoci	Jiří Pytela
Pacient Honzík:	Debil	Radek Sehnalík
Pacient doc. Šeba:	Stařík nad hrobem, stěžuje si, otravný, nudný	Miroslav Cabala
Pacient ing. Freml:	Sporták s mladou partnerkou	Ondra Cabala
Pacientka Macháčková:	Bláznivá baba z ženského oddělení	Gabriela Sehnalíková
Vrchní sestra Petra:	Vedoucí sesterny, příjemná i přísná	Marcela Plšková
Sestra Pavla:	Příjemná sestřička, práce jí jde od ruky	Míša Sehnalíková
Sestra Hana:	Příjemná sestřička, bývalá přítelkyně Fremla	Pavla Sehnalíková
Ošetřovatelka Viktorie:	Rázná ošetřovatelka	Lucie Sedláčková
Doktorka Skálová:	Všudypřítomná doktorka, vždy nad věcí	Klára Nováková
Honzíkova matka:	Starostlivá máma	Lucie Sedláčková
Přítelkyně Katka:	Náruživka, mladice	Katka Hyclová
Dcera Jana:	Jakože starostlivá dcera	Gabriela Sehnalíková
Zeť Pepa:	Ajták, nevnímá okolí	Pavel Stříž
Uklízečka:	Arabka či Afgánistánka	Pavla Sehnalíková
Šaman:	Lékař odjinud, z jiného světa	Radek Sehnalík

Režie, Marcela Plšková

Video v pozadí, Martin Fučík

Technický koutek, víly, šotci a jiní skřítki

1. dějství

{Nemocniční pokoj. Tři postele včetně stolků. Dvě židle pro návštěvy. Roztáhne se opona a v pokoji leží na posteli pacient Kouba a čte si knížku. Do pokoje vtrhne matka s Honzíkem, kterého drží za ruku. Honzík nese tašku přes rameno a matka velkou igelitku plnou krabiček léků.}

0001 **Honzíkova matka:** Prosím Vás, nevíte, kde je nějaká sestra nebo doktor? Máme dneska s Honzíkem nástup a nikoho nemůžeme najít.

0002 **Pacient Kouba:** *{neochotně odvrací zrak od knihy a sedá si na posteli}* To jako nastupujete oba? Tady nejsou pokoje pro páry.

0003 **Honzíkova matka:** Ale ne, já jsem jen doprovod. Přivedla jsem tady Honzíka. Je to můj syn...

0004 **Pacient Kouba:** Hmm... mně přijde, že je mu víc jak 10 let, a to tu s ním nebudete moc bejt.

{Mezitím už Honzík dělá kraviny. Válí se po postelích, leze pod ně a podobně.}

0005 **Honzíkova matka:** Víte, on má chudáček od narození lehkou mozkovou dysfunkci. Kdyby tenkrát byla ta inkluze, určitě by byl normální.

0006 **Pacient Kouba:** *{sleduje Honzíka a pro sebe}* A jak asi potom vypadá těžká mozková dys...?

0007 **Honzíkova matka:** *{vztekle a afektovaně}* Co jste tím chtěl říci?

0008 **Pacient Kouba:** Nic, že se mám na co těšit. Zazvoním na sestru a někdo přijde, to víte, jsou pořád v pohybu. To se nedá nic dělat, zazvoním.

{Kouba zazvoní na zvonek a sleduje Honzíka jak „rozebírá“ pokoj a matku, která se ho snaží uklidnit. Přichází rázně sestra. Jak je našťvaná úplně přehlédne Honzíka a jeho matku.}

0009 **Vrchní sestra Petra:** *{nasupeně}* Pane Koubo, už jsem Vám kolikrát říkala, že tu nejsme sloužky a ten zvonek je pro ty, co jsou nějakým způsobem imobilní. Vy jste plně mobilní, tak si můžete zajít.

0010 **Pacient Kouba:** Nevykejte mi pořád, jmenuju se Láďa a nevolal jsem Vás pro sebe, ale tady pro...

{Kouba ukáže na Honzíka. Sestra Petra se na Honzíka okamžitě vrhá a snaží se ho zpacifikovat.}

0011 **Vrchní sestra Petra:** *{udýchaně}* Co to má znamenat, kde jste se tu vzal? Okamžitě toho nechte. *{volá o pomoc}* Pomoc, Pavli pojd' mi rychle pomoci!!

{Mezitím se zapojí i matka a snaží se je roztrhnout, přibíhá sestra Pavla a hned se také zapojí do strkanice.}

0012 **Pacient Kouba:** *{sedí na posteli, sleduje a občas se i zvedne}* Paráda, dnes to dopoledne parádně utíká, a za chvíli bude oběd.

{Najednou matka odskočí a odněkud vytáhne klepačku na koberce. Zahrozí s ní.}

0013 **Honzíkova matka:** *{křičí}* Honzíku, jestli nepřestaneš, přetáhnu tě přes zadek. Okamžitě si sedni na židli!!!

{Honzík poslechne a okamžitě si sedá, jako by se nic nestalo. Sestra Petra a sestra Pavla sotva popadají dech.}

Nezlobte se... on je jinak úplně v pohodě. Asi ho rozrušilo to prostředí. Uvidíte, že bude hodný. Víte, on je jen lehce... i občanku má.

0014 **Sestra Pavla:** Díky, to jste nás hodně uklidnila. My teď zajdeme do koupelny, tam se převlečete a všechno vyřídíme.

0015 **Pacient Honzík:** Ale já se koupat nebudu, už jsem se koupal ráno, než jsme jeli. A šulína jsem si umyl i mýdlem. Že jo mamí?

0016 **Vrchní sestra Petra:** Takže paní, vy už si můžete jít, my se tady o pana...?

0017 **Honzíkova matka:** Honzík se jmenuje, říkejte mu prosím křestním. Je na to zvyklý.

- 0018 **Vrchní sestra Petra:** My se o něj postaráme. Jo a víte co? Nechte mi tady to plácadlo, kdyby náhodou. Viděla jsem, že funguje a možná by fungovalo i na jiné pacienty. *{jde ke Koubovi}* Nemám pravdu pane Koubo?
- 0019 **Pacient Kouba:** Sestři, Láda se jmenuju..., pozvání k vám domů přijmu až budu fit, teď si na nějaký to hernajs sado maso netroufám.
- 0020 **Vrchní sestra Petra:** *{k matce}* A prosím Vás, jestli bere Honzík nějaké léky, nechte je tady. *{Matka podá sestře plnou tašku léků. Ta se na ní vyděšeně dívá. Ošetřovatel odvádí Honzíka, za ním jde matka a sestra Petra. Ta ještě ve dveřích zahrozí Koubovi plácadlem. Do pokoje přichází doktorka Skálová.}*
- 0021 **Doktorka Skálová:** Dobrý den, koukám, jaký máte luxus. Pěkně sám na pokoji.
- 0022 **Pacient Kouba:** Ani bych neřekl, už jsem tu 14 dní a to byste nevěřila, co se tu vystřídalo lidí. Já si nestěžuju. Když tu někdo je, alespoň s ním můžu pokecat a trochu to utíká.
- 0023 **Doktorka Skálová:** Nebojte, ono se to zase rychle zaplní. Ale k věci. Takže pozítří jdete na tu biopsii... Sestry Vám vše vysvětlí a připraví Vás. Je to dole na ambulancích. Uvidíme, jak to bude vypadat a pak zvolíme další operační postup. Víte, že hlavní problém je momentálně to vaše srdíčko.
- 0024 **Pacient Kouba:** Jo, ale už se to nějak řeší, paní doktorko, prý jsem v pořadí na ten kardios-timulátor. Pojišťovna má do konce roku peníze jen na 10 pacientů. Ale včera mi volali, že jsem byl druhý náhradník a ti dva přede mnou už ho prej potřebovat nebudou,...
- 0025 **Doktorka Skálová:** S těmi penězi ve zdravotnictví je to hrozný. Není na léky, na operace ani na provoz. Ten konec roku je šílený, ale my si s tím vždycky nějak poradíme. Horší by bylo, kdyby nám nezbylo na vánoční prémie.
{Do pokoje vchází ošetřovatelka Viktória, sestra Petra a vedou převlečeného Honzíka. Posadí ho na postel. Ten se pořád neklidně zvedá.}
- 0026 **Ošetřovatelka Viktória:** Hele! Tady si lehneš a budeš ležet dokud ti neřekneme něco jinýho... jasný?
- 0027 **Vrchní sestra Petra:** *{zvedne plácadlo}* Nebo víš, co bude.
{Honzík si poslušně lehá a přikrývá se až pod bradu.}
- 0028 **Doktorka Skálová:** *{ustrášeně se rozhlíží}* Tohle jsem jako neviděla.
- 0029 **Vrchní sestra Petra:** To je ten *{doprovází gestem a dává doktorce do ruky dokumentaci, potom zvedne plácadlo}*. A tohle nám tu nechala jeho matka, společně s tou haldou prášků, co bere.
- 0030 **Doktorka Skálová:** Aha rozumím,... *{jde k Honzíkovi}* Takže Vy máte dneska nástup a zítra operaci. Nebojte se, pěkně usnete a nebudete o ničem vědět. Sundejte ho ze mne. A až se probudíte budou ty kamínky pryč... a bude po bolestech. Usadí se to. Koukám na ty snímky máte jich plnou ledvinu. To jste musel sníst minimálně půlku pískoviště.
- 0031 **Pacient Honzík:** Už mám hlad.
- 0032 **Vrchní sestra Petra:** Dostaneš ještě normálně oběd a lehkou večeři. Ale od půlnoci, nic jíst ani pít. Je to jasný?
- 0033 **Ošetřovatelka Viktória:** Přijdu odpoledne a oholím tě, abys byl na zítřek připravený a líbil se paní doktorce.
- 0034 **Doktorka Skálová:** Teď si vás ještě vezmu na ošetřovnu a označím vás.
- 0035 **Vrchní sestra Petra:** Teď to nepůjde, paní doktorko, jsou tam údržbáři, zase teče radiátor, prý tak za hodinku.
- 0036 **Doktorka Skálová:** *{kouká na hodinky}* To ale nepřipadá v úvahu. Nic, uděláme to tady. Postavte se prosím a vyhrňte si pyžamo.
{Ošetřovatelka pomáhá zvednout Honzíka a vyhrnuje mu pyžamo, ten se ošívá. Doktorka se dívá}

do dokumentace. Natáčí se, ukazuje to na sobě. Vyndává z kapsy fix.}

Takže to je levá ledvina. Udělám Vám tam takový křížek a nebojte, trochu to možná zašimrá. Nebojte. Držte ho.

{Doktorce začne zvonit mobil, urychleně dodělá křížek a zvedne mobil. Fix nechá někde ležet.}

Prosím, Skálová. Jasný už tam jdeme, hlavně s ní nehýbejte... Honem, na pětce nám spadla Macháčková z postele.

{Všichni spěšně odchází a Honzík si prohlíží břicho a křížek. Kouba leží na posteli a čte si.}

0037 **Pacient Honzík:** Hrozně mě to svědí.

0038 **Pacient Kouba:** Tak se podrbej a lehni si do pelechu. Třeba to zaspíš.

{Honzík si začne křížek drbat, potom si naslíní pyžamo a křížek umyje. Sleduje, že je pryč.}

0039 **Pacient Honzík:** *{plačtivě a afektovaně}* On mi zmizel... oni mě zbijou.

0040 **Pacient Kouba:** Tak ti udělají jinej. Zapadni.

{Honzík vezme fix a přemýšlí, kde vlastně ten křížek byl a udělá ho na opačné straně. Položí fix nazpět a lehne si spokojeně na postel. Do pokoje vběhne doktorka.}

0041 **Doktorka Skálová:** Nenechala jsem tady někde... *{uvidí fix a vezme si ho}* Pěkný den, pánové.

{Přichází sestra Pavla a nese ceduli. Rovnou jde k oknu.}

0042 **Sestra Pavla:** Teda pánové, musíte trochu větrat, máte tu smrad jako ve opičárně. Je oběd, můžete oba chodit, tak alou do jídelny.

{Kouba se zvedá. Sestra věší na Honzíkovo postel ceduli, kde je napsáno. Operace, po půlnoci nejíst, nepít, necucat a nežvýkat.}

Vítám nového pacienta. Pane Koubo, vezměte ho, prosím, sebou, ať se zorientuje, já vám trochu ustelu ty vaše pelechy.

{Kouba bere Honzíka a odcházejí. Sestra poupraví povlečení Koubovi a jde na postel Honzíkovi. Ten najde nějakého šileného plyšáka a kroutí mu hlavou. Sestra kroutí hlavou. Zastele ho a odchází.}

Nemocniční hlášení 1. Zhasne se.

{Přichází Kouba a sedá si na postel. Za ním vlečou do pokoje sestra Pavla a ošetřovatelka Honzíka a za nimi jde s plácadlem sestra Petra.}

0043 **Vrchní sestra Petra:** Honzíku, jestli ještě jednou někomu vezmeš jídlo, tak bude zle. Máš dietu před operací.

0044 **Pacient Kouba:** Hlavu úplně recht nemá, ale poznal dobře co je a co není k jídlu. Příště si nechám zavolat kuchaře.

{Honzíka uloží do postele.}

0045 **Sestra Pavla:** Nejste tu někde v Alkronu, ale v nemocnici. Podstrojovat vám tu nikdo nebude. *{otočí se na sestru Petru}* I když ta polívka dneska. To se zvedal žaludek i mně.

0046 **Vrchní sestra Petra:** Tu kdybych dala Árcímu, tak jedeme k doktorovi.

0047 **Ošetřovatelka Viktorie:** Ty máš nápady, dávat to dítěti.

0048 **Vrchní sestra Petra:** Árcí je můj bišónek, miláček.

0049 **Pacient Kouba:** Už je mi to jasný. Jak je pejsek, není chlap.

0050 **Vrchní sestra Petra:** To tak není, našel si mladší model, hajzl jeden. Ani alimenty mi neplatil. Nebýt našich, třeli bychom s dětmi bídu. Všichni chlapi jsou stejní.

0051 **Sestra Pavla:** Půjdem, tohle není profesionální.

{Sestra Pavla chytí Petru za rameno a odchází. Ošetřovatelka se otočí na Koubu a ukazuje}

palcem směrem nahoru. On palce směrem dolů. Přichází vizita. První vchází doktorka a za ním sestry Petra a Pavla, Pavla nese dokumentace. Vezmou to rychle.}

0052 **Doktorka Skálová:** Dobré odpoledne, tady máme zítra operaci, v pořádku... a u pana Kouby je to také naplánované. Vše v pořádku pánové? Hezký den.

{Doktorka odchází a Kouba se zvedá.}

0053 **Pacient Kouba:** Paní doktorko, já bych se chtěl ... A je v prdeli. Tady nesmí člověk zaváhat. Jdu do kantýny na kafe a cigáro. *{podívá se z okna}* Venku taky nic moc.

{Obléká si župan a ve dveřích se srazí s ošetřovatelkou a sestrou Petrou. Ošetřovatelka má malé plastové umyvadlo.}

0054 **Vrchní sestra Petra:** Ale, ale, kampak jste se vypravil? Máte odpočívat.

0055 **Pacient Kouba:** Doplnit hladinu, nebojte, na večeri jsem zpátky.

{Kouba odchází a sestra s ošetřovatelkou jdou k Honzíkovi.}

0056 **Ošetřovatelka Viktorie:** Jdeme tě oholit, abys byl na zítřejší operaci připravený.

0057 **Pacient Honzík:** Já se ale holím sám a holil jsem se ráno.

{Sestra Petra ho přetáhne plácadlem.}

Tak jo.

{Ošetřovatelka vše připravuje a sestra zatahuje před postelí paraván.}

0058 **Ošetřovatelka Viktorie:** Sundej si pyžamo a kalhoty si stáhni až na kolena.

0059 **Pacient Honzík:** Já se stydím. Zavřete oba oči.

0060 **Ošetřovatelka Viktorie:** Zavři je ty. Já nemůžu, abych tě neřízla.

0061 **Pacient Honzík:** Tak jo. Už se nedívám.

0062 **Vrchní sestra Petra:** Ty si ale vyspělej, to jsem zvědavá, kde vezmeme tak velkou cévku.

0063 **Ošetřovatelka Viktorie:** A jak je chlupatej. To máš po tátovi, že jo?

0064 **Pacient Honzík:** Ne, po mámě, já tátu nemám... Tahá to.

0065 **Vrchní sestra Petra:** To vydržíš, seš nějaký chlap, ne?

0066 **Pacient Honzík:** Au, to bolí.

0067 **Ošetřovatelka Viktorie:** Hotovo, ale to byla šichta a šest strojků jsem taky ještě nikdy nepotřebovala.

{Sestra odtahuje paraván a ošetřovatelka nese plné umyvadlo chlupů.}

0068 **Vrchní sestra Petra:** Vidiš tu ceduli? Umíš číst, že jo? Od půlnoci nic nejíst a nepít... jasný?

{Honzík pokyvuje a prohlíží si, jak je oholený. Přichází Kouba nese kelímek s kávou z automatu.}

0069 **Pacient Kouba:** Ani jsem tam nedošel... venku začalo chcát. Dal jsem jednu před vchodem a koupil si v automatu tenhle umělej hnus. Pořád ale lepší než tady ty čaje.

{Ošetřovatelka odchází a také sestra Petra. Přichází sestra Pavla a nese dvě konvičky s čajem.}

0070 **Sestra Pavla:** Vám slazený *{pokládá konvičku na stolek}* A vy dieta, tak neslazený. *{pokládá konvičku na stolek Koubovi}* Pane Koubo víte, že máte víc pít. Kolik jste dneska načůral? *{Koukne pod postel a vidí, že je ve džbánu málo.}* To je slabý. Budou zase kapačky!! *{Sahá do kapsy a vyndává teploměry. Podává ho Koubovi. Potom jde k Honzíkovi.}* Víš, kam patří, že jo?

0071 **Pacient Honzík:** Vím. *{vezme teploměr a rychle s ním manipuluje pod peřinou}*

{Sestra Pavla bezmocně přihlíží, a i Kouba ho sleduje.}

0072 **Sestra Pavla:** Tam jsem zrovna nemyslela.

0073 **Pacient Honzík:** Maminka mi tam ale teplůtku vždycky měří.

{Přichází ošetřovatelka a přináší večeri. Honzíkovi i Koubovi ji pokládá na stolky. Kouba se hned}

do ní pustí.}

0074 **Ošetřovatelka Viktorie:** Dnes je studená, ono je to většinou lepší.

0075 **Sestra Pavla:** Viktorie, nemáš u sebe rukavice? Nasaď si je... a tady Honzík Ti podá teploměr.

0076 **Ošetřovatelka Viktorie:** *{nasazuje si rukavice}* Co je to za nový nařízení? To už si máme brát rukavice i na teploměry? To je ale pakárna. Podej mi ten teploměr.

{Honzík zaloví pod peřinou a podává teploměr ošetřovatelce. Ta si ho štitivě bere a odchází.}

0077 **Sestra Pavla:** Jo, dobrý! Tak pánové, zhasínáme, dobrou noc.

{Mezitím si bere sestra Pavla teploměr od Kouby a také odchází. Honzíkovi zazvoní mobil. Zvedne ho.}

0078 **Pacient Honzík:** Ahoj maminko, už mám jít spát? Jo, dám si ho nahlas. – Tu ne, jinou. – Jo, to je ona.

{Honzík položí mobil na noční stolek, je tam hlasitý odposlech a maminka mu říká pohádku. Kouba jen kroutí hlavou zvedne se a zhasíná. Nechá si rozsvíceno jen nad sebou. Za chvíli se ozve hlasité Honzíkovo chrápání. V telefonu se ozve: Už spinkáš Honzíčku?}

0079 **Pacient Kouba:** *{zhasíná}* Si hluchá babko, to snad slyšíš? Ježíši, to bude zase noc.

{Ze sluchátka: Tak dobrou noc. Rozsvítí se a do pokoje vejde sestra Hana, která má noční směnu. Jde k Honzíkovi a kroutí hlavou, jak chrápe a potom se jde podívat na Koubu.}

{Otočí se na boku k sestře.}

Anděl přišel... máte po dovolený, sestřičko, a hned si dáte noční.

0080 **Sestra Hana:** Ani mi nemluvte, počasí bylo hrozný. Chcete prášek na spaní, tohle je tedy síla.

0081 **Pacient Kouba:** Ne, děkuju, já to nějak dám, dobrou.

0082 **Sestra Hana:** Dobrou, když tak přijďte na sesternu a já Vám ho dám.

0083 **Pacient Kouba:** Dobře, dobrou.

{Sestra odchází, zhasíná a za chvíli najednou ustane chrápání a u Honzíka je nějaký šramot a potom chroupání a mlaskání. Kouba rozsvítí, posadí se na posteli a kouká na Honzíka. Ten hoduje, jí nějaké sušenky a zapíjí to acidofilním mlékem. Kouba se zvedá a jde k němu.}

Hele víš, že jsou dvě ráno a ty od půlnoci nemáš jíst ani pít?

0084 **Pacient Honzík:** Ale já mam hroznej hlad a žízeň.

0085 **Pacient Kouba:** Jak myslíš, ty budou mít zejtra z tebe na sále radost. A koukej už spát, to nevím, co je lepší, jestli, když chrápeš anebo mlaskáš.

{Kouba si jde lehnout a zhasíná, Honzík dojí a je ticho. Opět začne chrápat. Po chvíli je na chodbě hluk a rozsvítí se světlo v pokoji. Sestra Hana veze na vozíku nového pacienta a za ní jde jeho dcera a zeť.}

0086 **Sestra Hana:** Pane Šebo, tady máte postel. Ráno přijde paní doktorka a všechno Vám vysvětlí.

{Sestra pomáhá Šebovi na postel a zeť asistuje. Dcera pobíhá nervózně kolem. Kouba se vzbudí, posadí se na postel a vše sleduje. Sestra dává Šebovi kapačku a ladí ji.}

0087 **Dcera Jana:** Tedy to jsme si od tebe nezasloužili. My si tě vzali k nám domů a ty nám tohle vyvádíš. To sis nemohl vzpomenout ve dne? Víš, že ráno vstáváme brzo do práce?

0088 **Pacient doc. Šeba:** Nezlob se, Janičko, už jsem to nemohl vydržet, když jsem se nemohl vyčůrat.

0089 **Zeť Pepa:** Dědečku, neposlouchejte ji... Vždyť on za to nemůžete.

0090 **Dcera Jana:** Ty mlč, usneš hned a já neusnu do rána a v práci budu jako praštěná.

0091 **Sestra Hana:** Já vás poprosím... víte, aby ostatní pacienti měli klid a trochu se vyspali. Zítra jsou návštěvy. Pane Šebo, já se na Vás přijdu ještě podívat.

{Všichni odchází a z postele slézá Kouba. Jde k Šebovi. Kouká na pytlík pověšený na posteli.}

0092 **Pacient Kouba:** Dobrej, já jsem nákej Láda Kouba z Rokycan a odkud jsi ty?

0093 **Pacient doc. Šeba:** Tonda. Bydlel jsem v Budějovicích, ale teď jsem tady v Plzni u dcery.

0094 **Pacient Kouba:** To byla ta štěkna, jo?

0095 **Pacient doc. Šeba:** Ona je hodná, vzala si mě na stáří k sobě. Myslí to se mnou dobře. Prodal jsem ten svůj činžák a ona mi zařídila u nich hezkou místnůstku. Garsonku.

0096 **Pacient Kouba:** Hmm, hodná to ona bude.

0097 **Pacient doc. Šeba:** A proč mi dali tu hadičku s pytlíkem? Já to nechci. Jak s tím budu chodit?

0098 **Pacient Kouba:** Budeš mít zaručeně, Tondo, prostatu. Tu má dneska každý chlap. Za chvíli ji budou mít i ženský... třeba ty sestry, víš, jak hrajou ten tenis... Williamsovy... ty už jí prej normálně mají... Hele, až ti ji udělají, budeš zase bez pytlíku. Uvidíš. A teď zkus usnout, ať nabereš nějakou sílu. Tu tady v tom špitále budeš potřebovat.

Nemocniční hlášení 2. Zhasne se.

{Rozsvítí se a vchází sestra Hana.}

0099 **Sestra Hana:** Nerada vás budím, pánové, ale řád je řád.

{Dává teploměr Koubovi, Šebovi a když dojde k Honzíkovi dívá se obaly od jídla na stolku a kouká na ceduli operace.}

Teploměry. Dobré ráno. To je divný, tady mám napsáno, že Vám teploměr dávat nemám. Tak ne. Nejedl jste nic a nepil před tou operací?

0100 **Pacient Honzík:** *{posadí se na posteli a kroučí hlavou}* Ne. *{ozve se mu vaření, kručení v břiše a on se za něj chytí}*

kručení v břiše

{Přichází ošetřovatelka s kbelíkem s vodou a hadrem na koštěti a vytírá.}

0101 **Sestra Hana:** Co blbneš Viktorie, tohle přece není tvoje práce?

0102 **Ošetřovatelka Viktorie:** Není, ale Nataša nepřišla do práce. Včera pili na ubytovně s tím svým vodku a on jí rozbil hubu. Prej leží na chůře. Ta už asi nepřijde.

0103 **Sestra Hana:** Buď optimista, zítra ji tu máme. Už to bylo kolikrát a s monoklem se na chirurgii neleží a nemarodí.

0104 **Ošetřovatelka Viktorie:** Taky tam neleží Nataša,... leží tam on. Zabodla do něj kudlu a je ve vazbě.

0105 **Pacient Kouba:** Čím více na východ, tím je krev horkejší. Ale tobě to vytírání jde hezky.

{Sestra Hana vybírá teploměry, zapisuje teploty, moč. Potom obchází pacienty a začíná u Honzíka.}

0106 **Ošetřovatelka Viktorie:** *{naštvaně}* Nechte si těch poznámek jo? Za ty prachy budou někoho horko těžko shánět.

0107 **Sestra Hana:** Pane, *{kroučí hlavou}* nikde tu není napsaný vaše příjmení... Honzíku... byla stolice?

0108 **Pacient Honzík:** *{kývá hlavou}* Byla, byla.

0109 **Sestra Hana:** Pane Šebo a co Vy, přijel jste v noci, ale doma asi jo, nemám pravdu?

0110 **Pacient doc. Šeba:** Nevím, nic nevím.

0111 **Sestra Hana:** A vy, pane Koubo?

0112 **Pacient Kouba:** Napište, že mám stolicí, tady po tom jídle, jako morseovku. Voda, pucek, voda, voda, pucek, pucek, voda.

0113 **Sestra Hana:** *{usmívá se}* Píšu to tam, jak říkáte. Nashle.

{Ošetřovatelka dovytře pokoj a odchází. S ním i sestra Hana. Vzápětí za nimi přichází na vizitu doktorka, sestry Petra a Pavla. Doktorka začne obcházet pacienty.}

0114 **Doktorka Skálová:** Dobrý den. Dnes ta operace,... nebojte se... budu Vás operovat osobně. Je to pro mě úplně rutinní zákrok.

A tady koukám pán z pohotovosti. Jak se cítíte, pane docente?

0115 **Pacient doc. Šeba:** Blbě. Mně už je všechno jedno.

0116 **Vrchní sestra Petra:** Takhle ale nemůžete mluvit, my Vás tady dáme dohromady.

0117 **Sestra Pavla:** Hlavu vzhůru, budete ještě Jura.

0118 **Doktorka Skálová:** Vezměte hned ráno pana docenta na CT a výsledky okamžitě zašlete profesorovi ke konzultaci. A vy, pane Koubo, jdete zítra na tu biopsii. Hezký den.

{Všichni odchází a doktorka ještě při odchodu říká sestrám.}

Teď jdu ještě na hodinku do ambulance a potom na sál, to bude šichta.

0119 **Pacient Kouba:** *{zvedá se na posteli}* Já jsem vám chtěl... *{pokrčí rameny}*, ale když vás to nezajímá...

{Kouba jde k Šebovo posteli a kouká na cedulku na posteli.}

Samej docent, doktor, magistr... Hele Tondo, můžu ti vůbec tykat, když seš takovej inteligent. To víš, já jsem jenom elektrikář.

0120 **Pacient doc. Šeba:** Mně je to jedno, mně už je všechno jedno. To už lepší nebude. Už se domů nevrátím. Na hřbitově už mají připravený motyky a lopaty.

0121 **Pacient Kouba:** Víš, co je kamaráde nejhorší? Smrt z leknutí. Hele, já jsem do padesáti holil kabely zubama. Teď mám tu parodontózu, tak holt je holím nožem. Rozumíš, co myslím? Prostě je to vývoj, život jde dál.

{Do pokoje nakoukne sestra Pavla.}

0122 **Sestra Pavla:** Pánové, snídaně. Pane docente, budete ji chtít na pokoj?

{Honzík se zvedne a chce jít na snídani.}

Ty nesnídáš, ale půjdeš se mnou, zkusíš se ještě vyčůrat, než si pro tebe přijedou.

0123 **Pacient Kouba:** Vezmu tady docenta sebou, můžete si jít.

{Sestra odchází s Honzíkem.}

Tondo, zvedej se a jdeme.

0124 **Pacient doc. Šeba:** Jak někam můžu jít s tím pytlíkem. Jak budu vypadat?

0125 **Pacient Kouba:** *{zvedá ho}* Jako každej tady, tady jsou si kamaráde všichni rovní. Teď si tady ten pytlík pěkně pověš a jdeme,... Ukážu Ti kde, co a jak se tady děje. Buď rád, že můžeš chodit, prosím tě. *{Odchází z pokoje.}*

Nemocniční hlášení 3. Zhasne se.

0126 **Sestra Pavla:** Tak pojd' Honzíku.

{Přichází sestra Pavla a vede Honzíka, kterého ukládá na postel. Potom upravuje ostatním postele. Přichází Kouba a Šeba a lehají si na postele. Šeba si prohlíží pytlík a neobratně ho věší na postel. Do pokoje přijede ošetřovatelka s vozíkem.}

0127 **Ošetřovatelka Viktorie:** Pane docente, pojedeme na výlet. Já vím, že byste došel, ale raději Vás odvezu.

0128 **Pacient doc. Šeba:** Já nikam nechci.

0129 **Sestra Pavla:** Ať chcete nebo ne, nasedat! Za chvíli jste zpátky. CTěčko trvá jenom chvíli.

A hlavně to nebolí.

0130 **Pacient Kouba:** Tondo a křič. Na Bělehrad!!!!

{Šeba si sedá na vozík. Ošetřovatelka a sestra mu pomáhají a ošetřovatelka s ním odjíždí. Přichází sestra Petra.}

0131 **Vrchní sestra Petra:** Honzíku, já ti teď píchnu takovou oblbovačku a za chvíli pro tebe přijedou na tu operaci.

0132 **Pacient Kouba:** Raději mu žádnou oblbovačku nepíchejte, ten už toho má dost, aby se to ještě nezhoršilo.

0133 **Vrchní sestra Petra:** Nechte si ty svoje moudra, pane Koubo. Pavli, pojď mi ho přidršet.

{Honzík se trochu cuká, ale injekci mu píchnou. Do místnosti vletí dcera.}

0134 **Dcera Jana:** Kde je tatínek. Snad už... *{demonstrativně začne naříkat}*

0135 **Sestra Pavla:** Ne, prosím Vás to ne,... je na vyšetření. Za chvíli se vrátí zpátky.

0136 **Dcera Jana:** *{narovná se}* A to jo. Tak ještě ne.

0137 **Vrchní sestra Petra:** Nebojte se... dáme Vám tatínka dohromady.

0138 **Dcera Jana:** Víte, my jsme s tím tak nějak smíření, že už to dobrý nebude a že se domů nevrátí. To je hodin. Musím teď do práce, já se zastavím. Na shledanou.

{Dcera spěšně odchází.}

0139 **Pacient Kouba:** Kde si asi nechala zaparkovaný koště?

0140 **Sestra Pavla:** Ta by se mohla přihlásit do soutěže dcera roku.

0141 **Vrchní sestra Petra:** A výhra by jí jistě neminula.

{Do pokoje přijíždí ošetřovatelka, veze na vozíku Šebu po vyšetření, pomáhá mu na postel.}

0142 **Ošetřovatelka Viktorie:** Teď už jsi na řadě ty. Stejně to je pakárna. Ze všech pokojů se jezdí s postelí a tady skrz úzký futra neprojedeme a musíme se tu dřít. Se divím, že se to hned nereklamovalo a neopravilo.

0143 **Sestra Pavla:** Na to je snadný vysvětlení. Ředitel zaručeně shrábl úplatek za kolaudaci, tak nemohl nic dělat. Tady vrchní *{ukáže na Petru}* ale taky nějak přimhouřila oči a zapomněla to napsat do připomínek.

0144 **Vrchní sestra Petra:** No dovol?... Přijde ti, že máš málo nočních?

{Sestra Pavla spěšně odchází a za ní jede ošetřovatelka s Honzíkem a sestra Petra.}

0145 **Pacient Kouba:** Tondo, přiletěla se na tebe podívat dcera, když si tady nebyl.

0146 **Pacient doc. Šeba:** Ona je Janička hodná. Má o mě starost.

0147 **Pacient Kouba:** Máš pravdu... starost měla. Já děti nemám. Manželka mi umřela a to si pořád vyčítám, že to je moje vina.

0148 **Pacient doc. Šeba:** Jak tvoje vina?

0149 **Pacient Kouba:** Protože mám rád čerstvě nadojený mléko.

0150 **Pacient doc. Šeba:** Tomu nerozumím.

0151 **Pacient Kouba:** Pořídil jsem domů kravku a ona ji dojila. No a ta kráva po ní šlehala ocasem a jí to rozčilovalo. Tak jí jednou na ocas přivázala cihlu a šla dojit. Kráva zase šlehla a ta cihla ji trefila, manželku přímo do hlavy. Byla chudák na místě.

0152 **Pacient doc. Šeba:** To měla manželka smůlu. Tragédie. Já mám jenom Janičku. Žena od nás utekla, ani nevím kam. Tak už to nějak dožiju. Počkej a co ta kráva, když nejsi doma?

0153 **Pacient Kouba:** Na tu mám kamaráde pořadník. Půl kamarádů jí chce půjčit, když je to mlíčko tak zdravý.

A ty nedělej ze sebe zase takovýho chudáčka. Ještě neumíráme a něco je potřeba si užít. Užívat

- si každého dne! Kouříš a co takhle nějaký pivo? Dáme?
- 0154 **Pacient doc. Šeba:** Nekouřím a pivo si dám vyjimečně, mně už nic nechutná. Počkej a s tou krávou... neděláš si ze mne legraci?
- 0155 **Pacient Kouba:** Dělá, to víš, že jo... mně žena utekla se svou studentskou láskou. Už jsme pár let rozvedení. Tondo, a co říkáš tady na sestřičky? Ta vrchní, Petra, je už tak měsíc po záruce, ale Pavla je pěkná. Ta má prdelku, co? A počkej až uvidíš Hanku. Ta nosí tanga, a když se to povede a ohne se. Mně se líbí ženský pořád.
- 0156 **Pacient doc. Šeba:** Já zájímám už jenom tu Zubatou.
- 0157 **Pacient Kouba:** Až tu odsad vylezu, po nějaký se asi podívám. Nemůžu držet smutek pořád. A taky víš, jak to je?... Když se s perem nepíše, tak vyschne. A to bych nechtěl, na to jsem ještě moc mladej. Ty bys taky potřeboval nějakou pěknou babku a třeba by tě taky ještě rozepsala.
- 0158 **Pacient doc. Šeba:** Promiň, chtěl bych spát.
- 0159 **Pacient Kouba:** Teď nechrápej. Nebudeš potom spát v noci... a to jsou potom noci dlouhý... To mi věř.
- {No chodbě je slyšet nějaký křik. Do pokoje zostra vchází doktorka a za ním sestra Petra.}*
- 0160 **Doktorka Skálová:** Zatraceně! Určitě nic nejedl, jste si tím jistá? Víte, jak jsem vypadala a jak vypadá sál? Ještě teď ho uklízí...
- 0161 **Vrchní sestra Petra:** Já jsem z obliga... noční šichtu měla Hanka.
- 0162 **Doktorka Skálová:** A aby toho nebylo málo, tak v tý ledvině nebyl ani jeden kamínek. Žádnej... chápete to? Vždyť jsem se dívala na ty snímky. Kam se mohly vypařit?
- 0163 **Vrchní sestra Petra:** *{ironicky}* A nespletla jste si je? Jako ty ledviny, jsou tam dvě.
- 0164 **Doktorka Skálová:** Dovolte?... Jsem snad blbá, vždyť jsem si tam udělala křížek. Nebo snad... *{zdrčeně klesá na židli a drží si hlavu v dlaních}*
- 0165 **Pacient Kouba:** Paní doktorko, chtěl jsem Vám něco říci.
- 0166 **Doktorka Skálová:** Povídejte.
- 0167 **Pacient Kouba:** Chtěl jsem Vám to říci už ráno, ale nějak jste nestíhala.
- 0168 **Doktorka Skálová:** Už se vymáčknete.
- 0169 **Pacient Kouba:** Že se ten chlapec v noci pěkně nafutroval. Někaký řezy a zapíjel to acidofilním mlékem, a to je jenom, co jsem viděl.
- 0170 **Doktorka Skálová:** *{vyletí ze židle}* Acidofilním mlékem říkáte?
- {Do pokoje vchází matka.}*
- 0171 **Honzíkova matka:** Paní doktorko, Vás hledám, tak jak to dopadlo, jak se má Honzíček? Vyndala jste mu ty kamínky?
- 0172 **Doktorka Skálová:** *{zaujme profesionální výraz}* Víte, jak bych vám to vysvětlila? Úplně se to nevyvíjelo podle našich představ. Náhodně jsme zjistili, že tu druhou ledvinu má nějak špatně průchodnou, takže jsme tam dali drén, abychom zprůchodnili močové cesty a zajistili její správnou funkci. Teď musíme počkat, ono se to usadí a po měsíci bude ještě jedna operace a tam z té druhé zdravé nemocné ledviny ty kamínky vyndáme.
- 0173 **Honzíkova matka:** Vy jste tak šikovná, paní doktorko. Ještě, že jste na to přišla.
- 0174 **Pacient Kouba:** Paní doktorka je kapacita. Doufám, že až na mě přijde řada, bude mě operovat ona.
- 0175 **Honzíkova matka:** A mohla bych ho vidět? Přinesla jsem mu něco dobrého.
- 0176 **Vrchní sestra Petra:** Dnes ještě ne. Je na JIPce, my Vám zavoláme, až půjde na normální pokoj. Buďte klidná, bude v naprostém pořádku.
- 0177 **Doktorka Skálová:** Musím jít. Sestři, tady panu Koubovi zrušte dietu a dejte mu normálně

trojku. A kdyby chtěl, může jít mimořádně i na vycházku.

0178 **Pacient Kouba:** Děkuji, paní doktorko.

{Doktorka se sestrou odchází.}

0179 **Honzíkova matka:** *{jde ke Koubovi}* Vždyť to teď neponesu domů, nedáte si.

0180 **Pacient Kouba:** Víte že jo?... Tady jsou ty blafy hrozný a mně nikdo nic nepřinese...

0181 **Honzíkova matka:** Vy nikoho nemáte?

0182 **Pacient Kouba:** Žena mi zemřela před rokem a děti jsme neměli. Jsem takový osamělý.

{Matka podává Koubovi jídlo a on jí.}

0183 **Honzíkova matka:** Také jsem sama, tedy s Honzíkem. Manžel od nás odešel, nesnesl, že je...

0184 **Pacient Kouba:** *{s plnou pusou}* Zase tak špatně na tom není, sousedka má taky postiženého a ten je úplněj magor.

0185 **Honzíkova matka:** Jdu, abych chytla vlak, mám tu odtud špatné spojení. Já se pane...

0186 **Pacient Kouba:** *{podává jí ruku}* Láda se jmenuju.

0187 **Honzíkova matka:** Marie. Možná se za Vámi zastavím, až půjdu za Honzíkem, když jste tak osamělý.

0188 **Pacient Kouba:** Nebe mi poslalo anděla.

{Matka odchází a ve dveřích se ještě usměje a s Koubou si zamávají. Kouba jde k Šebovi.}

Viděl si to kamaráde? Nevypadá špatně. A ta бухta byla výborná. Koukej co mám. Tři Mily. Neboj, já se šábnu.

0189 **Pacient doc. Šeba:** Tady se nedá usnout.

{Do pokoje vchází podnikatel. V ruce tašku a notebook přes rameno. Rozhlíží se po pokoji. Za ním jde sestra Pavla.}

0190 **Sestra Pavla:** Pane inženýre, připravím Vám postel. Paní doktorka si Vás potom zavolá a vše Vám vysvětlí.

0191 **Pacient ing. Freml:** *{rozhlíží se}* Ale já chtěl nadstandard, že budu na pokoji sám. Vždyť jsem to měl slíbený. Co tu dělají ti dva dědkové?

0192 **Pacient doc. Šeba:** A koho bys v nemocnici čekal? Nejvíc marodíme my, starý. Já už jsem stejně jako v márnici.

0193 **Sestra Pavla:** Je mi líto. Slíbený možná, ale byl tu akutní příjem. Malé dítě, tedy Honzík s maminkou jako doprovod. Máme přeplněno a nebylo kam jinam je dát.

0194 **Pacient ing. Freml:** Co je mi do nějakého haranta. Dám Vám deset tisíc, když tu budu sám. Dejte je někam jinam. Třeba na chodbu, tam by to šlo ne?

0195 **Sestra Pavla:** Mám toho dost. Na chodbu jo? Vy jste pacient jako každý jiný. Je plno a zůstanou tady. Okamžitě si teď lehněte a nedělejte problémy.

{Sestra odchází a Freml si rezignovaně lehá na postel. Potichu nadává.}

0196 **Pacient Kouba:** A máš to. Tady si kamaráde moc vyskakovat nemůžeš.

0197 **Pacient ing. Freml:** A co tady to masérské lože? Já chci normální postel, se zvedáním a sklápěním tady a tady.

0198 **Pacient Kouba:** Na mě se nedívej, já si svou postel už dávno proprděl a řádně označkoval.

0199 **Pacient doc. Šeba:** Na mě taky ne, mladej, já svou rakev neopustím.

0200 **Pacient ing. Freml:** Doufám, že tu mají aspoň wifi. Nemají! Nevadí, to vyřeším.

{Do pokoje vtrhne jako velká voda Katka. Rozhlíží se.}

0201 **Přítelkyně Katka:** Tedy to je ale mazec.

- 0202 **Pacient ing. Freml:** Kde si byla?
- 0203 **Přítelkyně Katka:** Než jsem to tu všechno prošla... Hele, jsou tu super záchody a sprchy, všude samý madla. Parádně by se tu cvičilo.
- 0204 **Pacient ing. Freml:** To je fakt super.
- 0205 **Přítelkyně Katka:** Uděláme si tu selfíčko, dám ho na FB. To budou holky koukat.
- 0206 **Pacient ing. Freml:** Jsi normální, kašlu ti na nějaký selfíčko. Myslíš, že mám na to náladu. Jeď už domů a dej bacha na auták. Ať ho někde neškrábneš.
- 0207 **Přítelkyně Katka:** Večer mám fitko a potom zajdeme s holkama na dvojku a zítra jsem tu za tebou jako na koni. *{Katka přiskočí a políbí Fremla.}* Letím. Papa.
- 0208 **Pacient Kouba:** Máš pěknou dceru. Takovou temperamentní. Já vím, v tomhle věku jsou všechny ještě takový nanyňky.
- 0209 **Pacient ing. Freml:** *{vyskočí}* To není moje dcera, ale přítelkyně. A aby bylo jasno, co si to dovoluujete, proč mi pořád tykáte?
- 0210 **Pacient doc. Šeba:** *{zvedne se na posteli}* Protože máš ještě na zadku obtisklej kroužek od nočníku. Proto.
- 0211 **Pacient Kouba:** Je pěkná. Na tu bych neměl, ani kdybych prodal chalupu, pole, les a ještě i tu krávu.
{Do pokoje vejde sestra Pavla. Nad postel Fremlovi dá cedulku operace. Ten jen nechápavě zírá.}
- 0212 **Sestra Pavla:** Večeře a Vy, pane inženýre, na ošetrovnu. Čekají tam na Vás lékaři a anesteziolog.
{Všichni postupně odcházejí. Konec prvního dějství. Opona. Přestávka.}

2. dějství

- {Na pokoji je tma a najednou se nad postelí Fremla rozsvítí světlo, posadí se na posteli. Po chvíli se zvedne a bloumá po pokoji.}*
- 0213 **Pacient Kouba:** Nemůžeš spát?
- 0214 **Pacient ing. Freml:** Ne, mám starosti!
- 0215 **Pacient Kouba:** Co ti řekli?
- 0216 **Pacient ing. Freml:** Nádor v močáku. Tak operace..., ale zůstane mi tam cévka. Prý se uvidí. A bude tam, jak dlouho bude potřeba.
- 0217 **Pacient Kouba:** To vydržíš, to bude dobrý.
- 0218 **Pacient ing. Freml:** *{lehá si na postel}* No nevím... nikdy mi nic nebylo. A co Katka, co když se na mě vykašle? Cévka a pytlík u pasu.
- 0219 **Pacient Kouba:** Tohle teď neřeš, vyspi se.
- 0220 **Pacient ing. Freml:** K čemu jsou mi teď prachy, pořád jsem se jenom štval, a to mám jenom z toho.
- 0221 **Pacient Kouba:** Třeba si málo chlastal a souložil.
- 0222 **Pacient ing. Freml:** Tím to nebude, co mám teď Katku. Úplně jsem omládl... Ale vůbec se mi večer neozvala. Jenom moje sekretářka si vzpomněla. Jinak nikdo.
- 0223 **Pacient Kouba:** Jo, tak to v životě je, kamaráde. Když nemůžeš, moc kamarádů ti nezbude.
- 0224 **Pacient ing. Freml:** Co když se po tý narkóze neprobudím?
- 0225 **Pacient doc. Šeba:** Alespoň bude v noci klid.
- 0226 **Pacient Kouba:** Mlč, dědku, nebo ti udělám na cévce uzal.
- 0227 **Pacient ing. Freml:** Promiňte, už budu zticha.
{Fremel zhasne a za chvíli začne pochřupovat. Z chodby se rozsvítí a přijde sestra Petra. Dívá

se po pacientech až dojde ke Koubovi. Kouba se na sestru otočí.

0228 **Vrchní sestra Petra:** Že nespíte.

0229 **Pacient Kouba:** Nemůžu, zdálo se mi o Vás a už mám dvě hodiny erekcí, podívejte. Nevíte, co s tím mám dělat?

0230 **Vrchní sestra Petra:** Nevstávejte přes bok. Dobrou noc.

0231 **Pacient Kouba:** Sestři, chtěl bych se omluvit za toho pejska. Jste skvělá ženská. Ten, co Vás nechal, musel bejt pěkněj vůl. Ale musíte věřit, že si snadno najdete někoho lepšího.

0232 **Vrchní sestra Petra:** Děkuju, žádnýho nechci... Je mi dobře samotný. Dobrou noc.

{Sestra Petra odchází.}

Nemocniční hlášení 4. Zhasne se.

{Rozsvítí se a přichází sestra Hana, nese teploměry. Ty rozdává pacientům. Odchází a přichází ošetřovatelka.}

0233 **Sestra Hana:** Dobré ráno, teploměry. Nezapomeňte si vzít teploměr.

0234 **Ošetřovatelka Viktorie:** Pane inženýre, za chvilku Vás přijdu oholit, tak mi, prosím, nikam neutečte, protože dnes jdete jako první.

0235 **Pacient doc. Šeba:** První jdou na řadu ty nejtěžší případy. Nakonec šichty prý dělají obřízky.

0236 **Pacient Kouba:** A z nich pak druhý den dělají v kuchyni dršťkovou.

{Ošetřovatelka odchází.}

0237 **Pacient ing. Freml:** Díky za povzbuzení.

0238 **Pacient doc. Šeba:** Měl si v noci spát.

0239 **Pacient ing. Freml:** Ta sestra je mi nějaká povědomá.

0240 **Pacient Kouba:** Je pěkná. Ta by dala medu.

{Přichází sestra Pavla a přináší čaj a sbírá teploměry. Přichází sestra Hana a jde ke Koubovi.}

0241 **Sestra Hana:** Pane Koubo, dnes máte tu biopsii, tak pojdte dáme ten klystýr.

0242 **Pacient Kouba:** A potom mně ještě dáte vypít chinin a vykopnete mě na frontu. Jsem Váš. Jdu jako beránek. Celou noc jsem si to představoval, jak se ohnu.

0243 **Sestra Hana:** Berete taky někdy něco vážně? Jdeme!!

{Sestra Hana odchází. Přichází ošetřovatelka s umyvadlem na holení. Zatahuje paraván k Fremlově posteli.}

0244 **Ošetřovatelka Viktorie:** Jsem tu na to holení... Vy jste úplně vyholenej. To už je ta móda i u chlapů?

0245 **Pacient ing. Freml:** Ale ne. Mám o hodně mladší přítelkyni a ona je taková hodně náruživá...

0246 **Ošetřovatelka Viktorie:** Je mi to jasný. Na dálnici taky tráva neroste. V koupelně se umyjte tím dezinfekčním mýdlem. Je to tam popsáný.

{Ošetřovatelka odchází a přichází Kouba. Ode dveří si zakrývá oči.}

0247 **Pacient doc. Šeba:** Co se ti stalo?

0248 **Pacient ing. Freml:** Nepotřebujete pomoci... Něco s očima?

0249 **Pacient Kouba:** Rychle zrcadlo, musím se podívat na oči. Dostal jsem takovej klystýr, až mi lezou oči z důlků. Možná si budu muset nechat udělat novou občanku. A to jsem dal sestřičce jako úplatek flašku vína, aby byla něžná.

0250 **Pacient doc. Šeba:** A nedal si jí nějaký krabicový?

{Freml odchází do koupelny a ve dveřích se potká se sestrou Hanou.}

0251 **Pacient ing. Freml:** Hanko, jsi to ty?

0252 **Sestra Hana:** Jirko?

{Spontánně se políbí. Přichází doktorka a sestra Pavla. Freml si lehne na postel.}

0253 **Sestra Pavla:** Paní doktorko, máme kritický nedostatek lůžek. Vůbec nevím, jak to dneska uděláme.

0254 **Doktorka Skálová:** Nebojte, nějak to dopadne. Pane inženýre, za chvíli na to jdeme. Je to narychlo, ale věřte, že jinak to nejde. Jste mladej chlap, máte všechny předpoklady na úplné uzdravení. Až to vyndáme, pošleme to na rozbor a uvidíme. Většinou se to usadí.

Pane docente, výsledky už jsou, ale ještě se na to podívá pan profesor. A pane Koubo, paní doktorka už na Vás dole na ambulanci čeká. Nebojte, ta biopsie není tak hrozná. Uděláme to a budete moci jít domů. Potom se domluvíme podle výsledků na dalším postupu.

{První odchází doktorka a za ním sestra Pavla. Sestra Hana odchází s Fremlem, usmívají se na sebe.}

0255 **Pacient Kouba:** Dobře, paní doktorko, dobře. Tondo, viděl si to? Ta mu možná umyje záda.

0256 **Pacient doc. Šeba:** Viděl, zajímavé. Z principu to asi normálně na urologii moc nejiskří.

{Přichází ošetřovatelka a veze vozík. Zapisuje moč.}

0257 **Ošetřovatelka Viktorie:** Pane Koubo, v devět máte být dole na ambulanci 4. Trefíte tam, nebo budete chtít doprovodit?

0258 **Pacient Kouba:** Kdyby mě doprovodila hezká sestřička tak jo, ale od tebe ne.

0259 **Ošetřovatelka Viktorie:** Vy si, pane docente, dojděte na snídani. *{Šeba se zvedá.}*

0260 **Pacient Kouba:** Tondo, jdu s tebou. Kouknu ještě na zprávy.

mobil lucka

{Mezitím přichází Freml a sestra Hana. Ošetřovatelce zazvoní telefon, zvedne ho.}

0261 **Ošetřovatelka Viktorie:** Jasný, za chvíli ho tam máte. Pojedeme pane inženýre.

0262 **Sestra Hana:** Dám ti ještě injekci na zklidnění a neboj. Přijdu se za tebou na JIPku podívat.

{Sestra Hana dá Fremlovi injekci a posadí ho na vozík a společně s ošetřovatelkou odjíždí. Kouba se Šebou také odchází.}

0263 **Pacient doc. Šeba:** Držíme palce.

0264 **Pacient Kouba:** Držíme palce.

Nemocniční hlášení 5. Zhasne se.

{Na posteli leží Šeba a kouká do stropu. Přichází sestra Hana a převléká Fremlovu postel a věci ze stolku mu pobalí. Přichází také sestra Pavla a pomáhá jí.}

0265 **Pacient doc. Šeba:** Chtěl jsem se zeptat...

0266 **Sestra Pavla:** Ty toho inženýra znáš? Jako špatně nevypadá, nějakou korunu asi taky má, ale přijde mi na pěknýho kretěna. Už jenom, jakou si pořídil slečinku.

0267 **Sestra Hana:** Tři roky jsme spolu žili, ale rozešli jsme se.

0268 **Pacient doc. Šeba:** Jak dlouho tu budu trčet, když se mnou nic neděláte.

0269 **Sestra Hana:** Neměl na nic čas, pořád byl v práci a nějak to všechno šlo do ztracena... Ale pořád mě přitahuje.

0270 **Sestra Pavla:** *{škodolibě se usměje}* Teď nějakou dobu o tom bude moci jenom mluvit, je ti to jasný? A jak jsem koukala... máš navíc značnou konkurenci.

0271 **Pacient doc. Šeba:** Budu tu dlouho?

0272 **Sestra Pavla:** Pane docente... budete tu tak dlouho, jak bude potřeba. Chcete být zdravý, ne?

- 0273 **Pacient doc. Šeba:** Nevím, co chci. Asi umřít.
- 0274 **Sestra Hana:** Teď sem tedy přijde ten...
- 0275 **Sestra Pavla:** Honzík... co tu byl předtím. Naštěstí by měl jít zítra domů.
{Přichází Kouba a drží se za zadek.}
- 0276 **Pacient doc. Šeba:** Jaký to bylo?
- 0277 **Pacient Kouba:** Šlo to vydržet, ale udělala mi jenom půlku. Nějak se ten klystýr nepovedl a za chvíli se jí umazalo zrcátko a viděla prd. Budu muset jít ještě jednou.
- 0278 **Sestra Hana:** To nechápu, dala jsem vám ho, jak se patří.
- 0279 **Pacient Kouba:** Dala, ale asi něco zůstalo v poslední zatáčce. Musím teď mít stažený lícata.
{Obě sestry odcházejí a za chvíli přijde do pokoje dcera. Rozhlíží se a jde rovnou k Šebovi.}
- 0280 **Dcera Jana:** Ahoj, tatínku, jak se daří? Ani jsem ti nic nepřinesla, nevím, co můžeš anebo nemůžeš. Aby ti to neuškodilo.
- 0281 **Pacient doc. Šeba:** *{sedne si na postel}* Přines mi cigarety a flašku kořalky!
- 0282 **Dcera Jana:** Víš a když jsem tak včera přemýšlela, když si ještě tak fit a nevíme, co přijde. Kdybys na mě převedl... víš, aby potom nebyly nějaké trable s tím dědictvím.
- 0283 **Pacient doc. Šeba:** Vždyť nikoho jinýho nemám, tak budeš mít všechno až zaklepu bačkorama. Nebudu už si je tedy ani sundávat, abych byl připraven.
- 0284 **Dcera Jana:** Tati, ty prudíš,... letím a rozmysli si to. My přijdeme s Pepou na návštěvu. Jo a přinesu, chápu tě... ať si ještě trochu něco užiješ.
{Dcera mu dá pusku a spěšně odchází.}
- 0285 **Pacient doc. Šeba:** Slyšel si to?
{Kouba se zvedá a sedá si vedle zkroušeného Šeby.}
- 0286 **Pacient Kouba:** Teď jsem i rád, že žádný děti nemám.
- 0287 **Pacient doc. Šeba:** Nejraději bych ji vydědil a nedal jí nic. Ale zeťák není špatnej chlap. I se divím, že s ní je. Já třeba nevím, kdy chce mít děti? Kariéra učitelky je jí přednější.
- 0288 **Pacient Kouba:** Co takhle napsat závěť,... že všechno dostane, ale *{nakloní se pošeptá, aby to nikdo neslyšel}* Ať má nějakou motivaci.
- 0289 **Pacient doc. Šeba:** *{ožije}* Láďo, to je dobrý nápad. Hned zavolám svému advokátovi, ať to připraví.
{Kouba si jde zpátky lehnout a Šeba volá advokátovi a jde telefonovat na chodbu. Přijíždí sanitárka a přiváží Honzíka. Za ní jde sestra Pavla a Hana. Pomáhají mu na postel. Zatahují paraván.}
- 0290 **Ošetřovatelka Viktorie:** Máte ho tu... a já letím k paní z pětky. Pořád někam utíká, snad bude na pokoji.
- 0291 **Sestra Pavla:** Podej mi prosím nějakou gázu, tady to teče kolem tý cévky, a to je největší, co se dělá a stejně netěsní.
{Odtáhnou paraván.}
- 0292 **Pacient Kouba:** Mám doma zahradní hadici, mohu vám ji půjčit.
- 0293 **Sestra Hana:** Odpoledne přijde doktorka a já myslím, že už se bude moci vyndat.
- 0294 **Pacient Honzík:** Studí mě to. Půjdu pryč.
- 0295 **Sestra Pavla:** *{vytáhne plácadlo}* To se jako opovaž...
- {Honzík se přikryje až pod hlavu a přichází Šeba.}*
- 0296 **Pacient doc. Šeba:** Zaříděno, večer mi to přinese podepsat. Láďo, mohu tě požádat, abys to podepsal jako svědek? Nakonec je to tvůj nápad.

0297 **Pacient Kouba:** Jasně. Já s ním taky něco pořeším, s tím advokátem, když už tu bude.

{Přichází sestra Hana.}

0298 **Sestra Hana:** Pánové oběd! Všichni můžete chodit, tak alou do jídelny. Honzíku s tebou půjdu já, aby nebyl nějaký malér.

Nemocniční hlášení 6. Zhasne se.

{Všichni leží na svých postelích a přichází vizita. Doktorka jde první a za ní sestry Pavla a Hana.}

0299 **Doktorka Skálová:** Dobré odpoledne, pánové. Pane Koubo, říkala mi paní doktorka, že zvládla jenom půlku té biopsie, že víc nešlo. Nevadí, nevadí. Necháme to pár dní odpočinout, usadit a potom to doděláme. Špatně Vám tady není a možná, že se vyřeší i ten kardiostimulátor. Já tam zavolám a popoženu to.

0300 **Pacient Kouba:** Co nadělám.

0301 **Doktorka Skálová:** Pane docente, uděláme Vám zítra předoperační vyšetření a pokud bude vše v pořádku, odoperujeme tu prostatu. Doufám, že už máte více chuti do života?

0302 **Pacient doc. Šeba:** A víte že jo? Díky tady Ládrovi.

0303 **Sestra Pavla:** Paní doktorko, nemohla by se vyndat tady u Honzíka ta cévka. Netěsní a musíme pořad převlékat povlečení.

0304 **Doktorka Skálová:** Určitě, vyndejte ji hned. Já se podívám, jak se to hojí.

{Sestry zatahují paraván.}

0305 **Pacient Honzík:** *{zanaříká}* To bude bolet.

0306 **Sestra Hana:** Neboj se, jen to malinko škusne.

0307 **Doktorka Skálová:** Máte to tam na kraji ještě trochu zanícené, ale vše je na dobré cestě k úplnému uzdravení. Až budete čůrat, tak to může ze začátku trochu pálit, ale to za chvíli přestane.

{Sestry odtáhnou paraván a s doktorkou odcházejí. Honzík se pořádně napije čaje a sotva odejdou, začne na ně zvonit. Obě přijdou nazpět. Sestra Pavla drží plácadlo.}

0308 **Sestra Pavla:** Copak se stalo?

0309 **Pacient Honzík:** Mě to strašně pálilo.

0310 **Sestra Hana:** *{jde k Honzíkovi a zvedne peřinu}* Ty ses v té posteli normálně počůral... Už cévku nemáš, musíš jít normálně na záchod.

0311 **Pacient Honzík:** Ale to mi nikdo neřekl.

0312 **Sestra Pavla:** Jdu pro povlečení, musíme to převlíct.

0313 **Sestra Hana:** To bylo naposled, jak se ti bude chtít, musíš na záchod, jasný?

0314 **Pacient Honzík:** I když se mi bude chtít kadit?

0315 **Sestra Hana:** Jasně že, čůrat i kadit na záchod.

{Přichází na návštěvu matka. Za ní jde s povlečením sestra Pavla.}

0316 **Honzíkova matka:** Dobrý den. Já... Vy mi jdete akorát do ruky. Tady máte nějaké kafíčko a bonboniéru, když se o Honzíka tak hezky staráte.

{Matka podává vše sestrám a sestra Pavla schovává celou dobu za zády plácadlo.}

0317 **Sestra Hana:** Že si děláte škodu *{natahuje ruce}*..., moc děkujeme.

0318 **Honzíkova matka:** Není zač, a jak ti je Honzíčku?

0319 **Sestra Pavla:** Je úplně v pohodě a vypadá to, že zítra ráno půjde domů. Potom se zastavte na sesterně. Je tam paní doktorka a domluvíte se.

{Sestry odcházejí a matka jde k Honzíkově a objímá ho.}

0320 **Pacient Honzík:** Mami, já už chci domů. Strčili mi do šulína nějakou hadičku a moc to bolelo.

0321 **Honzíkova matka:** Honzíku to museli... Hele co jsem ti přinesla. Tvé oblíbené Mily. A na zapití mlíčko.

{Matka vyndává sušenky a Honzík je hned začne jíst. Acidofilní mléko dá na stolek. Jde ke Koubovi.}

0322 **Pacient doc. Šeba:** Mlíčko se prý posledně hodně osvědčilo.

0323 **Honzíkova matka:** Láďo, tady jsem Vám taky něco přinesla. Pekla jsem a... jednu dvanáctku.

{Kouba si bere koláček a pivo staví na stolek.}

0324 **Pacient Kouba:** Maruško, vy jste poklad, udělat si takovou škodu, moc Vám děkuju a víte co?... Budeme si tykat, když jste na mne tak hodná. Pusů na to.

0325 **Honzíkova matka:** Já nevím, jestli se to hodí... Ale jo.

{Matka ihned skočí po Koubovi a políbí ho až se Kouba zalekne. Matka si sedá k němu na postel.}

Honzíku, líbí se ti tady pan Kouba, co kdyby s námi bydlel?

0326 **Pacient Kouba:** Já ale...

{Honzík vyskočí z postele a běží ke Koubovi a začne se na něj sápat.}

0327 **Pacient Honzík:** Líbí, líbí mami, moc se mi líbí.

0328 **Pacient Kouba:** *{vyskočí z postele}* Nebudeme to moc... no jako ne tak rychle. Maruš, já ještě nejsem zdrav a ani nevím, kdy přijdu domů.

0329 **Honzíkova matka:** *{rychle ho obejmě}* Láďo, my na tebe počkáme a budeme sem za tebou chodit... Vid' Honzíku?

{Kouba si sedá na postel. Matka si opět sedá vedle něj. Dá Koubovi pusů.}

Láďíku musím jít, ale zítra jsem tu, pa.

{Matka jde k Honzíkově, kterého obejmě a ještě zamává Koubovi a odchází.}

0330 **Pacient doc. Šeba:** Láďo, ty se máš. Myslím, že budeš rozepsanej jako první.

{Kouba se postaví a jde k Šebovi.}

0331 **Pacient Kouba:** Nějak se mi to přestává líbit.

{Do pokoje přichází pacientka Macháčková a jde rovnou ke Koubově posteli, na kterou si sedá. Bere si do ruky pivo.}

0332 **Pacient doc. Šeba:** Ty musíš mít v sobě nějaký feromon. Na tebe se ty ženský lepí. Podívej.

0333 **Pacient Kouba:** Paní, to je moje postel. Nějak jste se zatoulala. A to pivo je taky moje, ale jestli Vám to udělá radost, vemte si ho a jděte.

{Kouba jí pivo otevře, ona se napije a on ji bere za rámě a vede ji ke dveřím. Do pokoje vběhne ošetřovatelka.}

0334 **Ošetřovatelka Viktorie:** Paní Macháčková, já už se z Vás zblázním, celý den Vás naháním po pokojích. To nám nemůžete dělat.

{Přichází sestra Hana a hned pomáhá ošetřovatelce s pacientkou. Ta se snaží napít piva.}

0335 **Sestra Hana:** Víte, ono se to paní Macháčkové trochu plete... Co to pivo?

0336 **Pacient Kouba:** To má ode mě, ať má radost ze života.

0337 **Ošetřovatelka Viktorie:** Co bude provádět, až ho do sebe nasype?

{Ošetřovatelka s Macháčkovou odchází. Kouba si bere župan. Šeba vstává a potom si také vezme župan.}

0338 **Pacient Kouba:** Sestři, skočím si do bufetu na cigárko a kafčo.

0339 **Pacient doc. Šeba:** Jdu s tebou.

0340 **Sestra Hana:** Za hodinu je večere pánové, koukejte být včas zpátky, ať vás nikde nehoním.

0341 **Pacient Kouba:** Jdeme oba. Provedeme.

0342 **Sestra Hana:** Honzíku, ty půjdeš se mnou na ošetřovnu. Paní doktorka tě chce raději ještě vidět. Ale napřed to půjdeme zkusit na záchod, aby nebyl nějaký problém.

{Všichni odejdou.}

Nemocniční hlášení 7. Zhasne se.

{Všichni tři leží na postelích. Přichází sestra Pavla. Nese kapačku a dává ji Šebovi. Také rozdává teploměry. Honzík si hraje s telefonem. Může mít sluchátka a pobrukovat si atd.}

0343 **Sestra Pavla:** Pane docente, mám tu pro Vás napsanou kapačku. Už se to někam pohne. Až to dokape, zazvoňte a já Vás odpojím. Teploměr. Honzíku, tobě radši ne. Tedy tady je to cítit kouřem jak v putice.

0344 **Pacient doc. Šeba:** Láďo, ale to kafe a cigáro... skvělý... Zítra jdeme zas.

{Sestra odchází, Kouba se zvedá z postele, bere ze stolku obálku a jde k Šebovi.}

0345 **Pacient Kouba:** Vidíš... už na tobě zase pracujou. Samá kapačka, životabudič. Tondo, díky za toho advokáta, sepsal to jak jsem chtěl. Tady je obálka, Tondo, kdyby se něco... Doruč ji prosím tě.

0346 **Pacient doc. Šeba:** Jak něco? Blázníš?... Vždyť si zdrav...

0347 **Pacient Kouba:** Jsem zvědavěj, až dcerušce tu závěť ukážeš.

0348 **Pacient doc. Šeba:** Víš, že už se na to těším?

{Honzíkovi zazvoní telefon.}

0349 **Pacient Kouba:** Tondo, bude pohádka! Zalehneme.

0350 **Pacient Honzík:** Ano maminko, jsem hodný a už se moc těším domů. Ano maminko. *{zvedá se a jde s telefonem ke Koubovi, telefon mu podává}* Strejdo, maminka tě chce k telefonu.

0351 **Pacient Kouba:** *{zaskočeně si bere telefon}* Hmm... jo... už jsem skoro spal... jo... já taky, Majko... dobrou.

{Kouba podává telefon Honzíkovi a ten si jde zpátky lehnout a dává si sluchátka na uši. Šeba se posmívá Koubovi a ten si lehá na postel.}

Já ti dám strejdu...

{Přichází sestra Pavla. Sbírá teploměry, zapíše všem bez teplot.}

0352 **Sestra Pavla:** Pánové zhasínám, dobrou noc.

Nemocniční hlášení 8. Zhasne se.

{Přichází ošetřovatelka. Rozsvítí.}

0353 **Ošetřovatelka Viktorie:** Dobrý den, nezapomeňte pánové na hygienu a tady máte teploměry. Dnes konečně nastoupila nová uklízečka.

0354 **Pacient Kouba:** *{zvedá se na posteli}* Dneska jsem měl hrozný sny.

0355 **Pacient doc. Šeba:** Zaručeně erotický. *{mluví zasněně}* Mně se zdálo, že ležím na louce, modrý nebe... kouřím jednu za druhou a popíjím koňak. To byla pohodička.

0356 **Ošetřovatelka Viktorie:** Vám ten pobyt tady začíná vyloženě svědčit.

0357 **Pacient Kouba:** Taky jsem si ho vzal do parády.

{Přichází uklízečka Syřinka. Na sobě má burku. Jakmile jí uvidí Honzík, začne vyvádět.}

0358 **Pacient Honzík:** *{vykřikuje}* Já se bojím, bubák, bubák je tady. Strejdo, zachraň mě.

- {Uklízečka vyndá z vědra hadr a nasadí ho na koště obráceně. Na násadu a hodně rychle vytírá.}*
- 0359 **Pacient doc. Šeba:** Zjevně došly Ukrajinky.
- 0360 **Pacient Kouba:** Má svůj styl,... podívej se, ani koště by nepotřebovala, uřízněte jí v parku nějakou větev.
- 0361 **Ošetřovatelka Viktorie:** Paní musíte to vzít i pod postelemi a v rozích. Potom ještě utřít prach a vynést koše. Vysvětlili vám to?
- {Uklízečka nereaguje, něco si mumlá a odchází pryč. Honzík se schovává pod peřinou. Přichází sestra Petra a doktorka. Sestra sbírá teploměry. Ošetřovatelka odchází.}*
- 0362 **Doktorka Skálová:** Dobrý den, pane Koubo, volal jsem tam a vypadá to, že by Vám to zítra udělali. A jakmile budete mít ten kardiostimulátor a doděláme tu biopsii, můžeme operovat. Jak to snášíte? Dobrý?
- 0363 **Pacient Kouba:** Celkem jo, ale bojím se i uprdnout a ani sezení mi nedělá moc dobře.
- 0364 **Doktorka Skálová:** To je normální, usadí se to a potom to doděláme. A vy, pane docente, teď pár dní dáme infuze a potom tu prostatu také spravíme. A kde je...
- {Sestra Petra odkrývá peřinu, pod kterou je schovaný Honzík. Jakmile ji odkryje Honzík vyskočí a utíká ke Koubovi.}*
- 0365 **Pacient Honzík:** Strejdo, já se schovám u tebe, kdyby se ten bubák vrátil.
- 0366 **Vrchní sestra Petra:** To jsem nevěděla, že jste příbuzní.
- 0367 **Pacient Kouba:** *{strká Honzíka zpátky na jeho postel}* Ale nejsme. Nevím, co si to vzal do hlavy.
- 0368 **Pacient doc. Šeba:** Ale budete. Ale budete.
- {Do pokoje vchází uklízečka a vynáší koš. Honzík se schová pod postel. Lekne se i doktorka. Uklízečka hned odejde.}*
- 0369 **Doktorka Skálová:** Fuj to jsem se lekla. Koho asi seženou příště?
- 0370 **Vrchní sestra Petra:** Pokud nevyletíme do povětří, možná lidožrouta.
- {Do pokoje přichází matka. Kouká na prázdnou Honzíkovo postel. Rozhlíží se.}*
- 0371 **Honzíkova matka:** Honzíku, kde si?
- 0372 **Pacient Honzík:** Mami já chci domů... chodí tady bubák.
- {Sestra Petra a doktorka ji pozdraví. Honzík vylézá z pod postele a rozhlíží se.}*
- 0373 **Doktorka Skálová:** Pojdte, prosím, se mnou, mám pro Vás novinky. Domluvíme se také na tu další operaci. A ukáži vám lékařskou zprávu.
- 0374 **Vrchní sestra Petra:** Jdu pro oblečení.
- {Všichni odchází, jen matka ještě přiběhne ke Koubovi. Honzík jí jde za zády.}*
- 0375 **Honzíkova matka:** Neboj Láďo, jsem tu hned.
- {Potom odejde také. Honzík jí jde za zády a ustrašeně se rozhlíží. Než matka odejde usazuje Honzíka na posteli.}*
- 0376 **Pacient Kouba:** Ne to já se nebojím.
- 0377 **Pacient doc. Šeba:** Tondo si ztracenej. Je taková starostlivá. Aby s tebou nechtěla ještě dítě.
- 0378 **Pacient Kouba:** Honzíkovi sourozence? Ta už je našťestí vynešená.
- {Přichází sestra Petra a nese Honzíkovi oblečení a také plácadlo. Za ní jde v závěsu jde matka.}*
- 0379 **Vrchní sestra Petra:** Tady to je. A tady máte. *{podává matce plácadlo}* Vůbec nebylo třeba, byl moc hodnej.
- 0380 **Honzíkova matka:** Honzíku, rychle se obleč. *{pohroží mu plácadlem}*

{Sestra Petra hned přestýlá postel po Honzíkovi. Honzík se obleče a matka mezitím jde ke Koubovi a vyndává mu pivo na stolek a něco k jídlu.}

Ládíku, kdy tě pustí? Budu sem za tebou chodit každý den.

0381 **Pacient Kouba:** Nedělej si starosti, Maruš, přece sem Honzu nebudeš tahat, když je po tý operaci.

0382 **Honzíkova matka:** Taky se musíme domluvit, jestli se potom ty nastěhuješ k nám, nebo my k tobě.

{Sestra Petra a Šeba se otočí. Honzík už je oblečený a sedá si ke Kubovi na postel a obejmě ho.}

0383 **Pacient Honzík:** Strejdo, mám tě rád. Budeme spolu hrát každý den pexeso.

0384 **Pacient Kouba:** *{je úplně konsternovaný a zvedá se z postele}* Já tedy nevím, abychom to nějak neuchvátili, přece jen se dlouho neznáme. A na pexeso jsem neměl nikdy paměť. To by nefungovalo.

0385 **Honzíkova matka:** My už musíme jet, ale zítra jsem tady. A s pexesem si nedělej starosti, to dáš, my ho hrajeme s obrázkama nahoře. *{dá Koubovi pusu a odtrhne Honzíka}*

{Odcházejí. Sestra Petra jde ke Koubovi a opravuje mu povlečení.}

0386 **Vrchní sestra Petra:** Vy to tedy berete hopem.

0387 **Pacient Kouba:** Ale sestři, tak to není...

{Do pokoje nakoukne sestra Hana.}

0388 **Sestra Hana:** Petro, pojď nám pomoci, musíme ho sem přenést.

{Sestra Petra jde hned a za moment nějakým způsobem nesou Fremla. Ošetřovatelka a sestry a on nařká, že ho to bolí. Pokládají ho na postel. Upravují mu kapačku.}

0389 **Ošetřovatelka Viktorie:** Za ty futra by měli někoho zavřít.

{Sestra Petra raději hned odchází. Za ní hned ošetřovatelka, a sestra Hana Fremla opečovává, a také odejde.}

0390 **Pacient doc. Šeba:** Vidíš... si naživu, jaký to bylo?

0391 **Pacient ing. Freml:** Hrozný... myslel jsem, že je po mně. Ono se řekne laparoskopie... přijde mi, že nemám záda.

0392 **Pacient Kouba:** Počkej, až ti přijde ta tvoje slečna, ta tě namaže. Počkej, já ti trochu upravím polštář... Šebovi zazvoní telefon a Kouba pomáhá Fremlovi.

0393 **Pacient doc. Šeba:** Ano... přijď probereme to a vem sebou Pepu... Ano, trvám na tom. Chci, aby u toho byl. A vezmi mi kartu, ať si můžu vybrat nějaký peníze. Nestarej se na co. Jsou to snad ještě moje peníze. Ahoj!

0394 **Pacient ing. Freml:** Děkuji moc, je to lepší. Můžete mi, prosím vás, ještě podat z tašky ten notebook.

{Kouba mu ho podává. Kolem něj se přirhne pacientka Macháčková a rovnou k jeho stolku, bere si pivo a jde zase ke dveřím.}

0395 **Pacient Kouba:** Počkejte, já vám ho otevřu. *{otevře ho zubama}* Na pravý straně ty stoličky ještě drží.

{Pacientka si ho bere od něj nazpět. Lačně upije a odchází.}

Ať má radost ze života.

{Z chodby se ozve ošetřovatelka.}

0396 **Ošetřovatelka Viktorie:** Paní Macháčková, zase pivo? Víte, co se Vám včera, po tom pivě povedlo?

0397 **Pacient ing. Freml:** *{kouká do notebooku}* Ta mrcha jedna... tak to tedy ne. Ze mě holčičko

vola dělat nebudeš.

0398 **Pacient doc. Šeba:** Přijdou po obědě, už se opravdu nemůžu dočkat. Jsem zvědavý, jak se bude dceruška tvářit.

{Přichází sestra Hana a má oběd pro Fremla a bude ho krmit.}

0399 **Sestra Hana:** Pánové, oběd.

0400 **Pacient doc. Šeba:** My si po obědě skočíme s Láďou na jednu, kdyby nás někdo hledal.

0401 **Sestra Hana:** Ale do jedný ať jste tady, jednak bude potom vizita a potom pane docente dostanete další kapačky.

{Kouba a Šeba si berou župany a odcházejí. Sestra Hana krmí Fremla.}

0402 **Pacient Kouba:** Ano, sestři, pište si, provedeme, všechny příkazy vyplníme.

0403 **Pacient ing. Freml:** Hanko, proč si vlastně ode mě odešla? Víš... pořád se mi o tobě zdá.

0404 **Sestra Hana:** Asi moc ne, náhradu prý máš skvělou,... mladou a atraktivní.

0405 **Pacient ing. Freml:** Hanko, když tu nikdo není... mám problém, nejde mi víš... na velkou a hrozně mě bolí břicho. Jsem nějak upanej. Už to nemůžu vydržet.

0406 **Sestra Hana:** To je normální po operacích. Přinesu ti po návštěvách čípek.

Nemocniční hlášení 9. Zhasne se.

{Všichni leží na postelích. Freml a Šeba mají kapačky. Kouba si čte. Přichází doktorka a sestry Petra a Hana.}

0407 **Doktorka Skálová:** Dobrý den, pánové, takže tady je stav po operaci. V pořádku? A pan docent má ty infuze, dobrý, a pane Koubo, mám tady dvě věci. To hlavní. Zítra před obědem jedete na ten kardiostimulátor. Jenom vás převezeme vedle do budovy. Večer jste zpátky. Ale koukal jsem na zápisy moči a vy strašně málo pijete. Jestli to nezlepšíte, dostanete také infuze. To si samo nesedne. Jasný? A kdybyste chtěl, klidně si můžete dát i nějaké pivo.

0408 **Sestra Hana:** Ty on určitě rozdává.

0409 **Pacient Kouba:** Nevím, čím to je, ale nemám na něj vůbec chuť.

0410 **Doktorka Skálová:** Mějte se.

{Doktorka odchází a s ním i sestra Petra. Sestra Hana jde k Fremlovi.}

0411 **Sestra Hana:** *{dává na stolek čípek}* Jirko, tady máš ten čípek. Vezmi si ho potom po návštěvách.

0412 **Pacient ing. Freml:** Hanko, moc ti děkuji, ještě že tě tady mám.

{Sestra Hana se na něj usměje a odchází.}

0413 **Pacient Kouba:** *{zvedá se z postele a pochoduje po pokoji}* Něco musím vymyslet. Musím se tý báby nějak zbavit. Zítra zase přijde.

0414 **Pacient doc. Šeba:** Co tak najednou, vždyť je taková přítulná?

0415 **Pacient Kouba:** Přítulná? Vlezlá je.

0416 **Pacient ing. Freml:** Nevím, o čem je tedy řeč, ale když se chcete zbavit ženský, je nejlepší, aby vás načapala v posteli s jinou. To je okamžitě konec.

0417 **Pacient Kouba:** Díky za radu. Inženýr! Heleďte kluci, když tu nikdo není, já si od vás pučím trochu tý moči, abych nedostal tu kapačku. Nevadí, inženýre? Ne moc. Možná půl, možná celé.

{Kouba bere z pod postele konvičku a jde nejdříve k Šebovi a potom k Fremlovi a upustí jim většinu moči z pytlíčků.}

0418 **Pacient ing. Freml:** Jestli Vám to pomůže?

0419 **Pacient Kouba:** Tak, Tondo, nebud labuť. Ještě kapku.

{Do místnosti vchází Katka a za ní šaman v kostýmu. Šaman začne kolem Fremla poskakovat a zaklínat. To trvá chvíli a potom jde ke Katce a natáhne ruku pro peníze.}

0420 **Přítelkyně Katka:** Tady máte ty domluvený dva tácy.

0421 **Pacient ing. Freml:** Co to má znamenat?

0422 **Přítelkyně Katka:** Ahoj miláčku, zjedнала jsem guru Járu, ten je skvělejší. Úplně úžasnej. Když jsem měla nějaký problémy, tak mě odháčkoval a byla jsem hned fit. A ty budeš taky, všechny nemoci ti odčaroval.

0423 **Pacient Kouba:** Ještě, že jenom zaklínal. To bych nechtěl vidět, až by tě to odháčkovával.

{Katka vyndá sprej s voňavkou a začne jí stříkat po pokoji.}

0424 **Přítelkyně Katka:** Miláčku, trochu to tu přivoním, abych nenačichla tou nemocnicí. Holky ji normálně ze mě cítily.

{Všichni začnou kašlat.}

0425 **Pacient ing. Freml:** Nech toho, vždyť se tu udusíme. Pojď sem ke mně.

{Katka jde k Fremlovi a líbá ho. Sundá kabát a pod ním má erotický kostým zdravotní sestry. Lehá se vlně na něj.}

0426 **Přítelkyně Katka:** A mám pro tebe překvapení. Moc mi chybíš, musela jsme si to včera udělat sama...

0427 **Pacient ing. Freml:** *{zaběduje}* Au... neválej se po mně. Hele tady na nočním stolku je čípek, já se nemůžu natáhnout, dej mi ho tam prosím tě.

0428 **Přítelkyně Katka:** Tak už je to lepší, když si chceš hrát.

0429 **Pacient ing. Freml:** Hovno hrát, nenatáhnou se tam... Dej sem ten paraván, kdyby někdo přišel.

0430 **Pacient Kouba:** Tedy to je sestřička.

0431 **Pacient doc. Šeba:** Asi má lepší zdravotní pojišťovnu.

0432 **Přítelkyně Katka:** Tedy to mě ale rajcuje... To je lepší než v kabině v obchodáku.

{Katka zatahuje paraván.}

Aha to nepůjde. Ty máš cévku. Tu jsem ti tam mohla dát sama. Za to jsem vždycky brala litr.

0433 **Pacient ing. Freml:** Cože?

0434 **Přítelkyně Katka:** *{rozpačítě}* Ale nic, dělám si prču, počkej otoč se trochu... už to bude.

0435 **Pacient ing. Freml:** Au... nějak to bolí.

0436 **Přítelkyně Katka:** A je tam. Miláčku a jak dlouho tu cévku budeš mít?

0437 **Pacient ing. Freml:** Koukal jsem se na účet, na co si potřebovala tolik peněz?

0438 **Přítelkyně Katka:** *{koktá a roztahuje paraván}* Miláčku, asi jsem se trochu zpravila, a musela jsem si nakoupit nějaké nové hadříky. Abych tě trochu reprezentovala. A taky ten kostýmek něco stál. *{vrhá se na Fremla}* Já tě taky miluju a hlavně už aby si byl zdravý. Ta cévka mi nevadí. Já to vydržím.

0439 **Pacient ing. Freml:** *{jízlivě}* To sem rád,... že to vydržíš.

0440 **Přítelkyně Katka:** *{sahá do tašky a vyndává jídlo v krabicích a dává na noční stolek}* Přinesla jsem ti něco z mekáče. Je tu někde nějaká židle? *{rozhlíží se}*

0441 **Pacient ing. Freml:** Tohle jíst nemůžu... mám po operaci dietu.

{Katka bere si obě židle, co tam jsou. Na jednu si sedne a na druhou si dá nohy.}

0442 **Přítelkyně Katka:** Škoda, že nemůžeš. Ale to nevádí, sním to sama. A jak se tu máš? Že se ti po mně stýská?

0443 **Pacient doc. Šeba:** Celou noc proplakal, slečno.

0444 **Přítelkyně Katka:** Fakt jo? Budu tu s tebou do večera. Mám staženou v mobilu novou hru, budeme ji pařit spolu. Naučím tě ji. Tu zvládneš, je fakt hustá. Normálně mi říkala Sabina, že už to s Petou tři dni nedělali, protože ji paří už třetí den.

{Do místnosti vchází dcera a zeť. Pozdraví. Zeť nemůže spustit zrak z Katky.}

0445 **Dcera Jana:** Ahoj tatínku. Tady máš kamelky a koupili jsme ti koňáček, aby sis ještě užil. Hele zase ti dali kapačku? Tam už určitě budou nějaké tišící léky, abys tolik netrpěl.

{Rozhlíží se po pokoji.}

Je tu nějaká židle? Pepíku tamhle slečna má dvě, jednu ti dá.

0446 **Zeť Pepa:** *{jde ke Katce a sleduje ji a koktá}* Slečno, mohla byste mi prosím půjčit jednu židli?

0447 **Přítelkyně Katka:** Nemohla, byla jsem tu první.

0448 **Pacient ing. Freml:** Vezměte si jí, přítelkyni stačí jedna.

0449 **Přítelkyně Katka:** Nestačí, měli přijít spíš.

0450 **Zeť Pepa:** Říká, že nemohla.

{Zeť neustále Katku sleduje. Dcera jde a rozčileně ho odstrčí, pohrozí mu a jde ke Katce a židli co má pod nohama jí vytrhne a jde s ní k Šebově posteli a sedá si. Katka se za ní rozběhne stoupne si před dceru a snaží se jí židli vzít. Mezitím kradmo Pepa bere i druhou židli a sedá si na ní u Šebově postele.}

0451 **Dcera Jana:** Ty taky nic nezařídíš. Děkuji, už jsem tady u tebe.

0452 **Přítelkyně Katka:** *{křičí}* Okamžitě mi, ty stará megero, tu židli vrať.

0453 **Pacient ing. Freml:** Katko, nech toho!!!

0454 **Přítelkyně Katka:** Co si o sobě vůbec myslíš?

0455 **Pacient Kouba:** *{sedá na postel a mne si ruce}* A to bude zajímavý.

{Katka lomcuje se židlí, až dcera spadne na zem. Ta vezme z nočního stolku sklenici čaje a chrstne ji na Katku.}

0456 **Dcera Jana:** Ty jeden fracku, zřackuju tě, to uvidíš.

0457 **Přítelkyně Katka:** *{úplně zaskočená začne hystericky plakat}* Jirko, hele, co mi udělala. Víte, kolik ten kostýmek stál? Podívejte se, jak vypadám, musím se jet převlíct.

{Ani se s Fremlem nerozloučí, popadne kabelku a utíká pryč. Ve dveřích se srazí se sestrou Hanou. Dcera vytírá mokrou podlahu kapesníčky.}

0458 **Sestra Hana:** Co je to tu za křik? Jste v nemocnici. Tady pacienti potřebují klid.

0459 **Pacient Kouba:** Nic se neděje, spadla sklenička a trefila slečnu.

0460 **Sestra Hana:** *{podívá se na Fremlovu noční stolek}* Jirko, blázníš? Víš, že máš dietu. *{bere jídlo z mekáče}* Vyhodím to, ty se chceš zabít? Nezapomeň na ten čípek. Paní, nechte to, přinesu hadr.

0461 **Pacient ing. Freml:** Čípek už mám, já potom zazvoním.

{Sestra Hana pokývne a odchází i s jídlem. Dcera si sedá vedle zetě k Šebově posteli. Ten mezitím otevřel lahev koňaku a sem tam si lokne.}

0462 **Pacient doc. Šeba:** Dobřej je. Láďo, podej mi skleničku, naliju ti, ať nepiju sám.

{Kouba zavrtí hlavou, že ne.}

0463 **Zeť Pepa:** Asi byste moc neměl k těm lékům... máte ještě tu kapačku.

0464 **Dcera Jana:** Ty se do toho nepleť. Jen ať si tatínek dá. Co jsi nám chtěl, že to je tak důležitý, abychom přišli oba?

0465 **Pacient doc. Šeba:** Zavolať jsem včera svému advokátovi, aby se mnou sepsal závět.

0466 **Dcera Jana:** Cože sepsal? Závět?

- 0467 **Pacient doc. Šeba:** Závět. *{sáhne do nočního stolku a vytáhne dokumenty a podává je dceři}*
Tady si to přečti.
- {Dcera si rychle bere desky, prudce vstane, čte a nervózně pochoduje po pokoji. Najednou se zastaví a podívá se na Šebu a Tonda, kteří ji sledují. Jde k Šebovi, vytrhne mu koňak z ruky a i cigarety a vrací je zpět do tašky, tu podává Pepovi.}*
- 0468 **Dcera Jana:** Žádný pití, musíš se léčit, abys byl zdravý. Ale já si tu na ně došlápnu. Musí ti dát nejlepší péči. Vždyť ještě nejsi tak starý!
- {Přichází sestra Hana a nese hadr, ten podává dceři. Dcera mrští deskami na židli, kde seděla.}*
{hned na ní uhodí} Přijde mi, že s otcem nic neděláte. Musí mít tu nejlepší péči, víte, co pro mě za celý život udělal? Já mu to musím oplatit. Jestli se otci něco stane, nebo jestli něco zanedbáte, budu vás žalovat. Je tu někde nějaký lékař? Musím s ním mluvit.
- 0469 **Sestra Hana:** *{zaskočeně}* Je. Zavedu Vás k paní doktorce.
- 0470 **Pacient Kouba:** *{zvedne se a jde k sestře}* Dejte mi ten hadr, já to utřu. Jděte si.
- 0471 **Dcera Jana:** Jdeme. Ty tu na mě počkej.
- {Dcera odchází se sestrou Hanou, zeť vezme desky ze židle a čte. Kouba dotře podlahu a jde vrátit hadr.}*
- 0472 **Zeť Pepa:** *{zavírá desky a pokládá je zpět na židli}* A sakra. *{vyndá z tašky láhev a napije se a potom ji podá i Šebovi, který se taky nepije. Několikrát to otočí.}*
{Fremlovi zazvoní telefon a on ho zvedá. V polovině telefonátu se vrací Kouba.}
- 0473 **Pacient ing. Freml:** *{postupně zvyšuje hlas}* Ne, mně to nevadí, že nepřijdeš. Co jsem?... Jo zablokoval jsem platební kartu,... ne nemusíš si kupovat hned nový oblečení, taky existuje pračka. Co že jsem?... Sbal si těch svých pár švestek a táhni... Klíčky od baráku hoď do schránky a od auta taky... Nemyslela jo? Ať si to tak myslela nebo ne je konec... a bacha jo?... Vem si jen to, co ti patří nebo bude zle, to ti říkám... Ne už sem nechod. Prostě konec!!!!
- 0474 **Pacient Kouba:** Inženýre, poslouchám, žes to vyřešil. Teď je tedy řada na mně.
- {Přichází dcera s doktorkou.}*
- 0475 **Doktorka Skálová:** Nezlobte se, ale nechápu, kde jste vzala, že je Váš otec na tom špatně. Do deseti dnů ho máte doma, vyndáme tu cévku a je prakticky zdrav.
- 0476 **Dcera Jana:** Hlavně nic nezanedbejte. Pepíku, pojď, jdeme domů.
- 0477 **Zeť Pepa:** Počkej, vzal jsem si jen půl dne volno, musím ještě do práce dodělat něco na kompíku.
- 0478 **Dcera Jana:** Nikam nepůjdeš. *{nepřiměřeně mile}* Jedeme domů, uděláme si hezké odpoledne a večer.
- Zastavíme se v Lidlu a já koupím něco dobrého a nějaké dobré pití. A ty se, tatí, opovaž kouřit nebo pít nějaký alkohol. Poslouchej doktory, a kdyby něco, hned volej.
- 0479 **Pacient doc. Šeba:** Jen se nezdržujte, když máte tak napilno.
- {Dcera dá Šebovi pusu a chytí Pepu za ruku a pospíchá pryč. Ten za ní vlaje. Doktorka jde za nimi a kroutí hlavou.}*
- 0480 **Pacient Kouba:** Tondo, plán vyšel.
- 0481 **Pacient ing. Freml:** *{telefonuje}* Dobré odpoledne, prosím Vás paní Novotná, v kanceláři v šuplíku mám náhradní klíče od domu. Zajděte tam večer a zkontrolujte to tam. Ne, ta už tam nebude... No právě proto... Já vím, měla jste pravdu. A nejen vy. Sakra mě ten čípek nějak vevnitř bolí, už to nemůžu vydržet.
- 0482 **Pacient doc. Šeba:** To by bolet nemělo. Zazvoň si na sestru.
- {Freml zazvoní na sestru. Sestra Hana jde s mísou.}*
- 0483 **Sestra Hana:** Už ji nesu. Jen se malinko nadzvedneš.

- 0484 **Pacient ing. Freml:** Ne, mně se nechce, ale strašně mi to tam bolí.
- 0485 **Sestra Hana:** To je divný, raději dojdou pro doktorku.
- 0486 **Pacient doc. Šeba:** Sestřičko, odpojte mi tu kapačku, potřeboval bych se trochu projít.
{Sestra Hana odpojí kapačku a odchází pro doktorku.}
- 0487 **Pacient Kouba:** Jdeme? Dáme kafčo a já asi dám dneska i řízek. Cítím, že mi ta nemocniční večeře nebude chutnat.
{Kouba a Šeba si berou župany a odcházejí. Míjí se s doktorkou a sestrou Hanou.}
- 0488 **Doktorka Skálová:** Dejte sem, prosím Vás, paraván a já se na to podívám. Trochu Vás musíme natočit, pane inženýre, ano?
{Freml trochu zaběduje.}
 Jo, už to mám... nu to snad ne. Pane inženýre, ten čípek se musí před použitím vyndat z toho obalu,... Hanko, vy jste ho nepoučila?
- 0489 **Sestra Hana:** *{odtahuje paraván}* Mě to nenapadlo poučit ho i o tomhle.
- 0490 **Pacient ing. Freml:** Hanka za to nemůže, požádal jsem přítelkyni. Vlastně teď už bývalou přítelkyni.
- 0491 **Doktorka Skálová:** Bývalou? To je dobře že bývalou, málem vás zabila... Za chvilku to přestane bolet. Sestra Vám dá něco na bolest a ten čípek až zítra, nebo klystýr.
{Doktorka odchází.}
- 0492 **Sestra Hana:** Slyšela jsem dobře? Bývalou?
- 0493 **Pacient ing. Freml:** Vyrazil jsem jí, je konec. Víš, jak to s ní bylo? Hezká noc, ale špatnej den. Budeš tu chvilku se mnou Hanko?
- 0494 **Sestra Hana:** *{chytí ho za ruku}* Ale jenom chvilku...

Nemocniční hlášení 10. Zhasne se.

{Je ráno. Všichni leží na svých postelích. Rozsvítí se, přichází ošetřovatelka s umyvadlem jde k Fremlovi. Za ním jde sestra Pavla. Rozdává teploměry a zapisuje moč a kouká, že Freml a Šeba mají prázdnou a Kouba plnou konvičku. Tu si bere a jde ji vylít.}

- 0495 **Ošetřovatelka Viktorie:** Dobrý den. Musím Vás umýt. Namočím Vám žínku a kde můžete zkuste to sám,... se zbytkem Vám pomohu. Zvednu Vám to pod hlavou. Jo a začínáme od shora a potom směrem dolů, ne obráceně.
- 0496 **Sestra Pavla:** *{Koubovi}* No, koukám, vy jste se polepšil.
- 0497 **Pacient Kouba:** Jo, já piju.
{Sestra Pavla odchází a ošetřovatelka myje Fremla. Přichází uklízečka v burce a vytírá. Tentokrát má už koště správně, a když je u Koubovy postele vypadne jí na zem ruční granát či samopal. Kouba se sehne, zvedne ho, prohlíží si ho, vytočí rozbušku a potom jí ho podává.}
 Něco jste ztratila. U nás nosí ženský maximálně pepřový spreje.
{Uklízečka si ho vezme a rychle utíká pryč. Přichází doktorka se sestrou Pavlou. Sestra podá doktorce desky.}
- 0498 **Doktorka Skálová:** Dobré ráno, pánové, jak jste se vyspali? Pane Koubo, vidíte, že to jde, víc pít, víc pít. Převezu vás vedle do fakultky. No a vy pánové, vy jste nic nepili? Strašně málo jste načůrali. Vezměte si příklad tady z pana Kouby. Takže, sestři, oběma pánům dnes celý den infuze, ať je pěkně zavodníme.
{Doktorka odchází, za ním sestra Pavla a nakonec ošetřovatelka.}
- 0499 **Pacient doc. Šeba:** Mockrát ti děkujeme.
- 0500 **Pacient Kouba:** Nezlobte se, kluci. Počkejte, počkejte.

{Do pokoje vběhne pacientka Macháčková a rovnou jde ke Koubově stolku.}

Pivo bude, ale musíte si na chvilku se mnou lehnout do mé postele. Do této, šup, šup. Nebudeme se ani přikrývat. Vydržte, ještě chvilku. Držet, držet.

{Macháčková si rychle lehá a Kouba vedle ní a přikryjí se. Freml i Šeba se na ně překvapeně dívají. Do pokoje za chvilku vchází matka a hned ode dveří.}

0501 **Honzíkova matka:** Ládičku, měla jsem cestu hned ráno... *{uvidí Koubu a Macháčkovou v posteli a začne křičet}* Co to... co to. Ty jeden dobytku, já jsem ale kráva. Já ti... tady podstrojuju. Ty jeden kurevníku, s tebou jsem skončila.

{Má deštník a začne Koubu tlouct. Do pokoje vběhne sestra Petra a hned běží k matce a chytí jí deštník.}

0502 **Vrchní sestra Petra:** Paní, vy jste se úplně zbláznila, co to děláte, okamžitě odejděte. A vy, paní Macháčková, okamžitě vylezte z té postele a hned jděte k sobě na pokoj. To je tady hrozný, taková Sodoma.

0503 **Pacient Kouba:** Ano, jděte, ven.

0504 **Vrchní sestra Petra:** A ať jste okamžitě pryč.

{Matka odchází a nadává a pořád Koubovi hrozí. Macháčková se zvedá a také jde pryč.}

Tedy já myslela, že jste marod a vy tu zatím tohleto...

0505 **Pacient Kouba:** Ne, tak to není. Jako spermatu, já mám ještě dost, ale dopravník je už v prdeli.

{Sestra Petra se chytá za hlavu a spěšně odchází.}

0506 **Pacient doc. Šeba:** A to byl tedy, Ládo, majstrštyk.

0507 **Pacient ing. Freml:** *{zatleská}* Nemohu se smát, když se směju, bolí mě to. Ty kapačky máte prominutý.

0508 **Pacient doc. Šeba:** To teda!

0509 **Pacient Kouba:** Děkuju vám kluci.

{Nakoukne ošetřovatelka.}

0510 **Ošetřovatelka Viktorie:** Pane Koubo, je tu ta sanitka. Vezměte si jen župan, večer jste tu nazpátek.

0511 **Pacient Kouba:** Už jdu. *{bere si župan}* Chlapi, mějte se a držte mi místo, ať mi sem nelehne nějaká babka. Mějte se, čauvec.

{Freml i Šeba ho pozdraví a Kouba odejde.}

Nemocniční hlášení 11. Zhasne se.

{Na posteli leží Freml a Šeba. Do pokoje přichází zeť, je celý ztrhaný a ohnutý.}

0512 **Pacient doc. Šeba:** Ahoj, zeťáku, kde se tu sám bereš?

0513 **Zeť Pepa:** Moc Vám děkuju za tu závěť. Teď jdu dolů z ambulance. Jana se úplně zbláznila... nedala mi pokoj celou noc... a k ránu mi tam něco ruplo, ani chodit nemůžu.

0514 **Pacient doc. Šeba:** To mě mrzí, ale život je složitější, kamaráde.

0515 **Zeť Pepa:** Mám strach jít domů, už mi zase volala, kde jsem. Mějte se.

0516 **Pacient doc. Šeba:** Ahoj a pozdravuj jí.

{Zeť odchází a jakmile zajde, Freml se nadzvedne na posteli.}

0517 **Pacient ing. Freml:** Nezlobte se, že jsem tak zvědavý, co vlastně bylo v té závěti?

0518 **Pacient doc. Šeba:** Nic zvláštního. Jenom takový ustanovení, že pokud se za mého života, dceři nenarodí dítě, tedy moje vnouče, odkazují všechen majetek nadaci Kočičí pacičky a psí packy.

{Fremml se začne smát a spolu s ním i Šeba. Přichází vystrojená v civilu sestra Hana. Jde k Fremlovi a mají se k sobě.}

0519 **Sestra Hana:** Dobrý den, pane docente. Ahoj!

0520 **Pacient doc. Šeba:** Vy už bez toho špitálu nemůžete být, sestřičko.

{Do pokoje přichází doktorka a sestra Petra, která má slzy v očích, s krabicí a dává do ní Koubovy věci ze stolku a potom převléká postel. Všichni ji nechápavě sledují.}

0521 **Pacient doc. Šeba:** Proč to uklízíte?

0522 **Doktorka Skálová:** Pan Kouba bohužel zemřel. Zkolaboval a už se ho nepodařilo oživit.

0523 **Pacient doc. Šeba:** *{sedá si na posteli a vyndává ze stolku obálku}* Sestřičko, tady je něco pro Vás od Ládi. Říkal, kdyby něco, že Vám to mám dát.

{Sestra Petra si bere obálku, otevře a čte a pláče ještě více. Sedá si na židli. Sestra Hana ji jde utěšovat. Podává jim dokument a Hana a doktorka společně čtou. Doktorka jí dokument vrací.}

0524 **Vrchní sestra Petra:** On mi všechno odkázal, nikoho neměl a mně všechno odkázal. Rozumíte tomu? Dům, pole, lesy, peníze, všechno, co měl.

{Doktorka odchází a mezi dveřmi se otočí.}

0525 **Doktorka Skálová:** Byl to prostě chlap.

{Konec.}